

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Hovedformålet med fangst- og jagtloven er at skabe en overskuelig, tidssvarende og brugervenlig inatsisartutlov for fangst og jagt i Grønland.

Derudover, er det Naalakkersuisuts hensigt med forslaget, at sikre det grønlandske samfund et regelsæt, der er baseret på hensigtsmæssig og bæredygtig udnyttelse af landets fangstressourcer samt økonomiske og beskæftigelsesmæssige hensyn.

Forslaget har endvidere til hensigt, at udstyre Grønlands Fiskerilicenskontrol med en række nye værktøjer, som vil gøre det betydelig lettere for kontrolmyndigheden at sanktionere personer og selskaber, der overtræder regler om fangst og jagt. Naalakkersuisut anser en effektiv kontrolmyndighed som en meget vigtig del i bestræbelserne på at realisere og opretholde visionen om en bæredygtig ressourceanvendelse. Naalakkersuisut finder det derfor vigtigt, at kontrolmyndigheden forsynes med nye værktøjer for at kunne udføre en effektiv kontrol med fangst og jagt.

Det skal understreges, at de fleste af bestemmelserne i den gældende fangst- og jagtlov videreføres uændret i nærværende forslag. De nye bestemmelser i forslaget gennemføres med henblik på modernisering og af lovtekniske og redaktionelle årsager samt for at sikre en mere sammenhængende inatsisartutlov, der fastsætter de overordnede rammer for fangst og jagt i Grønland.

Forslaget skal således ses som et ønske om at skabe et regelsæt, der er mere tidssvarende og mere overskueligt for både borgere og myndigheder, samt som et ønske om at rette op på nogle af de mangler og uhensigtsmæssigheder, der findes i den gældende fangst- og jagtlov.

2. Hovedpunkter i forslaget

2.1. Alderskrav på 15 år for erhvervsjagtbevis

I forslaget er der indført et alderskrav på 15 år som betingelse for at få et erhvervsjagtbevis. Alderskravet hænger endvidere sammen med det under punkt 2.2. angivne alderskrav til licens på kvoterede arter. Den nuværende minimumsalderen på 12 år for at få et fritidsjagtbevis fastholdes.

2.2. Alderskrav på licens til kvoterede arter

For at ensarte behandlingen og fordelingen af licenser til kvoterede arter, indføres minimumsalder på 15 år til licenser til alle kvoterede arter. Hidtil har der været et alderskrav på 16 år for licenser til jagt af vilde rensdyr og moskusokser, men med forslaget bliver der nu samme alderskrav på 15 år til jagt af alle kvoterede arter.

2.3. Autorisation af betalingsjagtarrangører og godkendelse af guider

Der indføres hjemmel til at fastsætte regler for autorisation af arrangører af betalingsjagt og regler for godkendelse af guider til betalingsjagt. Der skal blandt andet lægges vægt på økonomiske og beskæftigelsesmæssige hensyn inden for fangst- og jagterhvervet.

2.4. Beskyttelse og håndtering af problemdyr

Der indføres en hjemmel til Naalakkersuisut til at fastsætte regler i forbindelse med håndtering af problemdyr. Det vil hovedsagligt være problembjørne, der kommer ind i bygder og udgør en fare for mennesker og husdyr.

2.5. Effektiv fangst- og jagtkontrol

Hensigten med forslaget er, at udstyre kontrolmyndigheden med de bedst mulige værktøjer for at kontrollere, om der foregår ulovlig, urapporteret eller ureguleret fangst og jagt, herunder vedrørende adgang til privat ejendom og installation af fartøjsovervågningsenhed.

2.6. Udstedelse af administrativt bødeforlæg

Der indføres en mulighed for administrativ vedtagelse af bøder og konfiskation, herunder værdikonfiskation. Med forslaget indføres muligheden på hele inatsisartutlovens område, således at også bøder eller konfiskation på baggrund af overtrædelse af inatsisartutlovens regler om rapportering og indhandling kan vedtages administrativt.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget viderefører nuværende forpligtelser i forbindelse med:

Kurser vedrørende betalingsjagt, hvalgranatkurser, administration af jagtdatabasen, udgifter til transport af isbjørneskind, bugsering af død hval m.v. samt forvaltning og administration.

I forhold til i dag, forventes der ikke, at være yderligere økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige i forbindelse med videreførsel af de forpligtelser der fremgår af gældende lovgivning.

Ligeledes forventes muligheden for udstedelse af administrative bødeforlæg ikke at have yderligere økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige, eftersom det ikke forventes, at muligheden vil kræve yderligere ressourcer i forhold til en politianmeldelse.

På 2 områder indeholder inatsisartutloven dog bestemmelser, der potentielt kan have økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige. Det omhandler følgende 2 områder i forslaget, hvor Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte yderligere regler:

1. § 17 vedrørende etablering af en Jagtprøve.
2. § 22, stk. 5, vedrørende indførelse af krav om hygiejnekurser.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige afhænger for begge muligheder konkret af, hvilken model Naalakkersuisut i fremtiden potentielt måtte ønske til etablering af en jagtprøve og fastsættelse af krav om deltagelse i hygiejnekurser for at kunne sælge til virksomheder, institutioner eller spisesteder.

Såfremt det besluttes at anvende hjemlen i § 17 til etablering af en jagtprøve, der oprindeligt blev indført ved landstingsloven i 1999, kan det medføre udgifter til etablering og afholdelse af kurser og jagtprøver m.v. Hvorvidt udgifter til etablering og drift af en jagtprøve vil have økonomiske konsekvenser for det offentlige afhænger som nævnt ovenfor af den konkrete model, der vælges. Naalakkersuisut får endvidere mulighed for at udstede gebyr for en jagtprøve, der helt eller delvist kan dække de offentlige udgifter ved etablering og drift af en jagtprøve. Naalakkersuisut har ligeledes mulighed for at vælge, at det offentlige afholder hele udgiften. Endelig kan indførelsen af en jagtprøve have administrative konsekvenser for selvstyret og kommunerne. Omfanget af konsekvenserne kan dog ikke estimeres uden en fastlagt model.

Såfremt det besluttes at anvende hjemlen i forslagets § 22, stk. 5, til at kræve deltagelse i hygiejne kurser for at kunne sælge direkte til virksomheder, institutioner eller spisesteder, skal der etableres kurser for erhvervsfangere. I forhold til hygiejnekurser indskrives der ikke hjemmel til at udstede gebyr, hvilket betyder, at det offentlige må forventes at afholde alle udgifter til etablering og afholdelse af kurser, samt andre relaterede udgifter. Som nævnt ovenfor afhænger de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige helt af, om og hvorledes Naalakkersuisut vælger at indføre bestemmelser for hygiejnekurser.

Samlet set forventes forslaget således ikke at have direkte administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige. Dog giver forslaget mulighed for, at Naalakkersuisut kan indføre regler, der kan have konsekvenser for det offentlige. Disse konsekvenser kan dog ikke beskrives før de eventuelle bestemmelser kendes.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes ikke at have yderligere økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet ud over de allerede igangværende rapporter m.v.

Såfremt det besluttes at anvende hjemlen i forslaget § 17 til etablering af en jagtprøve, kan det medføre udgifter for erhvervsfagere til et gebyr i forbindelse med afholdelse af jagtprøven. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at angive et evt. gebyrs størrelse, idet det konkret vil afhænge af Naalakkersuisuts ønsker til bestemmelser. Dog må det forventes, at der er tale om en relativt begrænset engangsudgift for fangerne.

Såfremt hjemlen i forslaget § 22, stk. 5 udnyttes til at kræve gennemførelse af hygiejne kurser for at kunne sælge til virksomheder mv. bemærkes, at der ikke kan kræves brugerbetaling i forbindelse med deltagelse i hygiejne kurser for primærproducenter, men erhvervsfagere skal dog forvente at skulle afsætte ressourcer i form af tid til deltagelse i kurset.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget forventes ikke at have direkte konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed. Såfremt Naalakkersuisut vælger at benytte muligheden for at fastsætte regler om et obligatorisk hygiejekursus, kan det have positive konsekvenser for folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes ikke at have direkte konsekvenser for borgerne.

Såfremt hjemlen i forslaget § 17 til at fastsætte regler om jagtprøve udnyttes, kan dette betyde, at borgerne skal forberede sig, og tage en prøve samt evt. betale et gebyr i den forbindelse. Det må forventes at et eventuelt gebyr er en engangsudgift for borgeren.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have andre væsentlige direkte konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har i perioden 29. marts 2019 til 3. maj 2019 været offentligt tilgængeligt på høringsportalen for Naalakkersuisut, ligesom forslaget i samme periode har været i høring hos følgende:

- Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK)
- NUSUKA
- SQAPK
- Grønlands Erhverv
- Sulinermik Inuussutissarsiateqartut Kattuffiat (SIK)
- TPAK

- Grønlands Naturinstitut
- Grønlands Politi
- Arktisk Kommando
- Kommuneqarfik Sermersooq
- Avannaata Kommunua
- Kommune Qeqertalik
- Kujalleq Kommune
- Qeqqata Kommunua
- Foreningen af Bygdebestyrelser i Grønland
- Justitsministeriet i Danmark
- Ombudsmanden for Inatsisartut
- Rigsombudsmanden for Grønland
- Fødevarestyrelsen i Danmark
- GrønlandsBanken
- Nunatsinni Advokatit – Grønlandske Advokater
- Transparency International Greenland
-

Efter høringsfristens udløb har forslaget givet anledning til nedenstående bemærkninger. Det bemærkes i den forbindelse, at hørings svarene alene gengives i hovedtræk på baggrund af en foretaget væsentlighedsvurdering. Departementets bemærkninger til hørings svarene er angivet i kursiv.

Grønlands Erhverv

Grønlands Erhverv (GE) har med henvisning til §§ 5, 31 og 36 oplyst, at de finder, at Naalakkersuisut bør skærpe kravet til ”nødvendighedskriteriet”, idet nødvendigheden for at udføre en kontrol skal være konkretiseret, ikke mindst fordi kontrollen kan foretages uden retskendelse.

Naalakkersuisut har i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget nøje vurderet nødvendigheden af at effektivisere gældende kontrolbeføjelser. Det er i den forbindelse fundet nødvendigt at kunne gennemføre uanmeldt fangstkontrol på fartøjer, køretøjer og i virksomheder, der omsætter, forarbejder, behandler, ompakker, transporterer eller opbevarer fangst m.v. for at kunne gennemføre en effektiv kontrol med fangst og jagt. Kriteriet for at opnå adgang til virksomheder, fartøjer og køretøjer er blot, at dette sker som led i udførelsen af kontrolmyndighedens opgaver med at kontrollere overholdelsen af inatsisartutloven eller regler udstedt i medfør heraf. Dette er således en almindelig adgang for kontrolmyndigheden til at kunne udføre sine lovbundne opgaver.

Naalakkersuisut anser denne almindelige adgang for væsentlig, for at kunne kontrollere overholdelse af inatsisartutloven og dermed sikre en bæredygtig fangst og jagt. Naalakkersuisut ønsker derfor at opretholde den hidtidige tilstand vedrørende kontrol og samtidig skærpe muligheden for kontrol af virksomheder og privat ejendom. Til adgang på privat ejendom er der dog samtidig indført et krav om mistanke.

GE har med henvisning til § 11, stk. 1, anført, at der ikke fremgår kriterier eller begrundelse for, hvornår man vil meddele dispensation som led i institutionens socialpædagogiske arbejde, herunder om der tages højde for andre fangeres vilkår. GE finder endvidere, at der ikke er anført straffehjemmel til § 11, stk. 2.

Naalakkersuisut kan om kriterierne for dispensation oplyse, at de pågældende institutioner skal anvende fangst, jagt eller fiskeri som en del af metoden i det socialpædagogiske arbejde. Der kan ligeledes udstedes erhvervs- og fritidsjagtbevis til skoler, hvor fangst og jagt er en væsentlig del af undervisningen. For så vidt angår hensyn til andre fangere og jægere kan det nævnes, at erhvervs- og fritidsjagtbevis udstedes til selve institutionen eller skolen og ikke til enkeltpersoner i institutionen. Det betyder, at de pågældende personer i institutionen ikke er omfattet af retten til at udnytte erhvervs- og fritidsjagtbeviset, når de forlader institutionen. Dette gælder såvel personale som brugere. Anvendelsen vil derfor være begrænset og Naalakkersuisut finder ikke, at der skal anføres yderligere kriterier.

For så vidt angår straffehjemlen, kan Naalakkersuisut oplyse, at institutions ansvar er objektivt, jf. forslaget § 11, stk. 2, og at institutionen kan straffes i medfør af forslaget § 38, stk. 3, hvorefter juridiske personer kan straffes.

Grønlands Erhverv har anført, at man ud fra et turisme hensyn kan se hensigten med forslaget om autorisation af betalingsjagt arrangører og godkendelse af guider, men finder at selskabs autorisationer ikke må kompromittere et i forvejen presset erhverv.

Bestemmelsen i forslaget § 16, stk. 6, giver Naalakkersuisut hjemmel til at udstede nærmere regler, typisk i bekendtgørelse om betalingsjagt og –fiskeri, om opnåelse og fortabelse af autorisation som betalingsjagtarrangør, herunder om anvendelse af guider til betalingsjagt. Der skal i den forbindelse inddrages de i § 2, stk. 1, nr. 1-6, nævnte kriterier, herunder navnlig beskæftigelsesmæssige hensyn og hensyn til lokalforankring. Naalakkersuisut anser disse kriterier for fornødne, hvorfor det ikke er nødvendigt med yderligere kriterier.

Grønlands Politi

Grønlands Politi bemærker vedrørende § 33, at Grønlands Politi ikke er kontrolmyndighed i relation til hjemtagne områder.

Naalakkersuisut har i § 33 slettet ”politiet og Arktisk Kommando”.

Grønlands Politi bemærker, at indholdet af § 39, stk. 3, svarer til indholdet af kriminallovens § 164, stk. 3, samt § 165, stk. 3, i kapitlet om rettighedsfortabelse. Man kan overveje i stedet at henvise til, at frakendelse og generhvervelse sker efter reglerne i kriminalloven. Det bemærkes yderligere, at der i grønlandsk ret ikke afsiges kendelser, men alene beslutninger og domme.

Naalakkersuisut har i § 39, stk. 3, slettet ordene "Afgørelsen træffes ved kendelse", men ønsker i øvrigt at fastholde § 39, stk. 3, idet dette giver en let tilgængelig tilgang til retsreglerne på området.

Grønlands Politi opfordrer til, at der i forslagets § 40 præciseres, at bestemmelsen svarer til indholdet af kapitel 37. Dette kan evt. ske ved at bestemmelsen formuleres svarende til bestemmelserne i den danske fiskerilovs § 131, stk. 2, og § 135 (lbk. nr. 261 af 21. marts 2019).

Det bemærkes endvidere, at i det omfang, der måtte blive protesteret over kontrolmyndighedens beslutning om rådighedsberøvelse/beslaglæggelse, forudsættes det, at sagens akter uden ophold sendes til anklagemyndigheden, der skal indbringe spørgsmålet for retten, med de oplysninger, der er nødvendige til at vurdere sagen. Anklagemyndigheden vil herefter indbringe sagen for retten inden for de 3x24 timer, der er fristen efter retsplejelovens § 422, stk. 3, efter modtagelsen af sagen fra selvstyret.

Naalakkersuisut har i § 40, stk. 1, efter 1. pkt. tilføjet: "Kontrolmyndighedens iværksættelse af tilbageholdelse finder sted i overensstemmelse med retsplejelovens kapitel 37 om beslaglæggelse". Naalakkersuisut har endvidere tilføjet til bemærkningerne kriterier for beslaglæggelse samt proportionalitetskravet i forbindelse med beslaglæggelse.

Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK)

KNAPK støtter, at der i højere grad gøres brug af brugerviden i forvaltningen af fangststyr, jf. forslagets § 2, stk. 2, og støtter endvidere større inddragelse af brugerviden ved overdragelse af ansvarsområder til kommunerne, jf. § 4.

Naalakkersuisut kan oplyse, at forslagets § 2, stk. 2, om inddragelse af fanger- og brugerviden også vil finde anvendelse ved overdragelse af ansvarsområder til kommunerne.

KNAPK finder, at der skal være krav i § 7 om, at personer skal eje de nødvendige fangstredskaber, herunder sikkerhedsudstyr som f.eks. VHF. Desuden bør det kræves, at udstyr osv. er forsikret.

Naalakkersuisut finder ikke, at der skal indføres et ubetinget krav om ejerskab til de nødvendige fangstredskaber, idet dette kan være vanskeligt at opfylde for nye fangere. Naalakkersuisut mener, at det vil være tilstrækkeligt, at man har adgang til – det vil sige rådighed over de nødvendige redskaber i det relevante område. På den baggrund finder Naalakkersuisut ikke, at der skal ændres i formuleringen af § 7. I flere kommuner praktiseres det allerede at udarbejde en liste over, hvilke redskaber de forskellige fangere har, så de selv lokalt er opmærksom på de nødvendige fangstredskaber.

KNAPK er bekymrede for, at § 10 kan misbruges og foreslår, at der oprettes en klageinstans uden Naalakkersuisoq, men bemandet af embedsfolk fra departementet, organisationen og andre.

Naalakkersuisut anerkender, at der skal gøres en indsats, såfremt der forekommer misbrug i forbindelse med ansøgning om erhvervsjagtbevis. Naalakkersuisut finder imidlertid, at det nuværende system er tilstrækkeligt til på den ene side at sikre et smidigt system og på den anden side undgå misbrug. På den baggrund finder Naalakkersuisut ikke, at der skal oprettes en klageinstans.

KNAPK finder, at det bør fremgå klart af forslaget § 12, at den, der nedlægger og har licensen til dyret, også ejer dyret og dets værdier.

Naalakkersuisut bemærker, at §§ 12 og 13 fastlægger, hvorledes licenser skal udstedes. Såfremt der skal foretages en ændring af hidtidige gamle traditioner, bør dette ske i et passende forum, og kan evt. udmøntes i bekendtgørelser for de arter, hvor det er mest hensigtsmæssigt. I henhold til inatsisartutloven er det imidlertid ejeren af licensen, der selv bestemmer, om der skal være fangstpart.

KNAPK ønsker med henvisning til forslaget § 15, at kommunekontorerne åbningstider bør harmoneres med fangernes rådighedstid, dels vedrørende tidspunktet, dels vedrørende helligdage, og finder at man burde kunne få en ekstra licens alle steder.

Naalakkersuisut kan ikke i fangst- og jagtloven foreslå tidspunkter for kommunekontorerne åbningstider og finder, at man kan forberede sig på jagt ved at anmode om en licens i god tid inden fangst og jagt. Naalakkersuisut finder derfor ikke grundlag for ændringer på dette område.

KNAPK finder, at § 20, stk 5, strider mod sædvanen med at gøre brug af, hvad der er til rådighed. F.eks kan kadavere fint holde sig i havvand ved lav temperatur og kan bruges som hundefoder.

Naalakkersuisut har slettet § 20, stk. 5.

KNAPK finder med henvisning til § 22, at særligt for større fangststyr kan tre dage være alt for kort. Af hensyn til bedre udnyttelse bør det være muligt at sælge op til en uge efter, så længe der er mulighed for at holde kødet på køl (max +5°).

Naalakkersuisut skal indledningsvist oplyse, at forslagens § 22, stk. 3, nævner, at der kan være arts- og produktbestemte undtagelser, men at det kun er tilladt at indhandle dyr på brættet i den tilladte fangstperiode. Det er den fangstperiode, der gør sig gældende for den pågældende fanger, det være sig erhvervs- eller fritidsfanger, idet der kan være forskel på perioden for erhvervsfangst og fritidsfangst. Det er endvidere tilladt at indhandle 3 dage efter udløbet. Eksempelvis vil man kunne handle til og med den 3. november, hvis fangstperioden udløber den 31. oktober. Når der er tale om salg af levnedsmidler (tilvirkede produkter) skal brættet overholde de til enhver tid gældende regler fra Naalakkersuisuts fødevarermyndighed (VFMG), det vil sige levnedsmiddelbekendtgørelsen. Naalakkersuisut finder af hensyn til fødevarerens sikkerhed, at forslagens begrænsning på 3 dage er passende. Som nævnt fremgår det af forslagens § 22, stk. 3, at der kan være arts- og produktbestemte undtagelser, hvilket eksempelvis kan være ved salg af kød, mattak og spæk fra store hvaler.

KNAPK har til § 24 anført, at de finder, at halvautomatiske våben burde kunne anvendes overalt af hensyn til hurtig aflivning. KNAK er samtidig modstander af forbuddet mod blyhagl af samme årsag og fordi blødnæsedede projektiler ødelægger kødet. Blødnæsedede projektiler er heller ikke effektive ved aflivning af større dyr, idet man ser dyr med gamle sår efter blødnæsedede projektiler.

Naalakkersuisut finder ikke anledning til at lempe anvendelsen af halvautomatiske rifler i forslaget. For såvidt angår ammunitionstyper, skal dette reguleres ved bekendtgørelse. Naalakkersuisut finder derfor ikke anledning til at foretage ændringer i § 24.

Kommune Kujalleq

Generelt bemærker Kommune Kujalleq, at det er utilfredsstillende, at der ikke er angivet estimater i lovforslagets almindelige bemærkninger over, hvad delegation af opgaver til kommunerne på fangst- og jagtområdet ud over det allerede realiserede vil betyde af meromkostninger for kommuner. Navnlig muligheden for, at kommunerne kommer til at administrere jagtprøver ser Kommune Kujalleq som en potentielt omkostningstung opgave.

Naalakkersuisut bemærker hertil, at såfremt det besluttet at anvende hjemlen i § 17 til etablering af en jagtprøve, kan det medføre udgifter til etablering og afholdelse af kurser og jagtprøver m.v., hvilket afhænger af den konkrete model, der vælges. Naalakkersuisut får endvidere mulighed for at udstede gebyr for en jagtprøve, der helt eller delvist kan dække de offentlige udgifter ved etablering og drift af en jagtprøve. Omfanget af konsekvenserne kan dog ikke estimeres uden en fastlagt model.

Kommune Kujalleq anbefaler at § 3, nr. 2, tilrettes, idet eksempelvis bisiddere er begrænset til bisiddere for forurettede i kriminalsager.

Naalakkersuisut har efter anmodning fra Formandens Departement besluttet at ændre § 3, nr. 2, til en henvisning til bekendtgørelsen om Borgerligt Ombud.

Kommune Kujalleq finder det umiddelbart ikke klart, hvorvidt §§ 6 og 25, der hjemler delegation til de kommunale forvaltninger, overlapper hinanden, ligesom det ikke fremstår klart, hvorvidt disse bestemmelser har et selvstændigt indhold ved siden af konkrete delegationsbemyndigelser, der i øvrigt er optaget i lovforslaget.

Naalakkersuisut har anvendt en systematik, hvor der dels er en overordnet beskrivelse af myndighedsbestemmelser i § 4, dels delegationshjemler i relevante kapitler og paragraffer. Således er § 6, stk. 2, vedrørende tilladelser placeret i kapitlet om betingelser for adgang til fangst og jagt, hvorimod delegationshjemlen i § 25 vedrører fredning, tekniske bevaringsforanstaltninger, udnyttelse m.v. Naalakkersuisut anser denne systematik for dækkende for de fremtidige behov, der måtte opstå.

Kommune Kujalleq anbefaler med henvisning til § 7, nr. 5 og § 8, at det i lovforslaget og bemærkningerne afklares, om bruttoindkomstbegrebet indebærer en fravigelse af begrebet ”aktuel indkomst” i inatsisartutloven om en satstilpasningsprocent og om aktuel indkomst.

Naalakkersuisut anser det anvendte begreb ”bruttoindkomst”, som tilstrækkeligt tydeligt, hvorfor der ikke foretages ændringer i den forbindelse.

Kommune Kujalleq bemærker, at der i § 10, nr. 1, henvises til ”§ 9, stk. 1”. § 9 har i den aktuelle udformning ikke flere stykker.

Naalakkersuisut har fjernet ”stk. 1”.

Kommune Kujalleq anbefaler, at det præciseres, hvem der kan gøre fangst og jagt betinget af tilladelse og licens, jf. § 12, stk. 1.

Naalakkersuisut bemærker, at det fremgår af forslagets § 15, at det er Naalakkersuisut, der fastsætter regler om udstedelse, erhvervelse og fortabelse af jagtbeviser, tilladelser og licenser. Herudover er proceduren vedrørende licenser beskrevet i §§ 12 – 14.

Naalakkersuisut finder ikke anledning til yderligere præcisering.

Kommunen anbefaler, at det i loven præciseres i hvilket omfang delegation til private af forvaltningen af betalingsjagt, jf. forslagets § 16, stk. 7, kan komme på tale.

I henhold til bemærkningerne bemyndiges Naalakkersuisut til at uddelegere afgørelseskompetence og forvaltning af regler udstedt i medfør af § 16, stk. 4 til kommunerne.jf. § 16, stk. 7, Naalakkersuisut gives samtidig hjemmel til at bemyndige institutioner og turistforeninger til at forestå forvaltningen af betalingsjagt. Det vil sige administration eller faktisk forvaltningsvirksomhed, men ikke myndighedsbeføjelser. Denne præcisering anses for tilstrækkelig.

Kommune Kujalleq oplyser, at der ikke er bemærkninger til § 19, stk. 2.

Naalakkersuisut har indføjet bemærkninger til § 19, stk. 2, ligesom det bemærkes, at der i § 38, stk. 1, er optaget straffehjemmel for overtrædelse af forskrifter fastsat i medfør af § 19.

Kommune Kujalleq anbefaler med henvisning til § 24, at det overvejes, om der kan gives mulighed for benyttelse af ellers forbudte transportmidler i forbindelse med betalingsjagt.

Der må fortsat gerne anvendes motoriseret transport til og fra et lejrområde, men derimod ikke til den videre transport ud til fangstdyrene i selve fangstområdet. Naalakkersuisut har for at tydeliggøre spørgsmålet besluttet, at tilføje i forslagets § 24, at der skal holdes en minimumsafstand på 500 meter til levende dyr.

Kommunen anbefaler med henvisning til § 24, stk. 1, § 26 og § 30, stk. 4, det kommer til at fremgå mere tydeligt af selve lovteksten, at brug af droner til videnskabelige undersøgelser er tilladt. Kommunen finder herudover, at brug af droner til at filme dyr som led i tilvejebringelse informations- og undervisningsmateriale og anden form for formidling bør kunne tillades.

Det fremgår af bemærkningerne til § 26, at en tilladelse ligeledes kan omfatte anvendelse af droner til forskningsprojekter. Naalakkersuisut anser dette for at være fornødent, og Naalakkersuisut finder at anvendelsen af droner skal begrænses mest muligt, hvorfor der ikke bør indføres yderligere dispensations muligheder.

Der henvises i § 38, stk. 1, nr. 1, bl.a. til ”§ 9, stk. 2 og 3.” Disse bestemmelser fremgår ikke af lovforslaget.

I forslagets § 38, stk. 1, nr. 1, er ”§ 9, stk. 2 og 3” slettet.

Kommunen anbefaler med henvisning til § 47, stk. 3, at disse administrative forskrifter kritisk gennemgås med henblik på en konkret stillingtagen til, hvilke administrative forskrifter, der skal opretholdes, inden den nye lov vedtages.

Naalakkersuisut bemærker, at det ikke er muligt samtidig at ændre samtlige forskrifter udstedt med hjemmel i den gældende lov. På den baggrund er denne formulering indsat, hvilket er i overensstemmelse med de lovtekniske retningslinjer punkt 5.5.2.2.

Pituffik Borgerråd

Pituffik Borgerråd har anført, at de i forbindelse med ansøgning om fritidsjagtbevis ikke kan opfylde kravet om fast bopæl påtrods af, at de bor i Grønland i mere end 6 måneder, ligesom de betaler skat til Grønland. De bliver registreret med postadresse i Pituffik, men opretholder deres folkeregisteradresse i Danmark. De ønsker derfor indført en dispensationsmulighed for kravet om folkeregistrering i Grønland, så de ligeledes kan blive tildelt et fritidsjagtbevis.

Det bemærkes indledningsvist, at der med forslaget ikke er tale om en ændring af den nuværende retstilstand, idet der også i den nuværende lovgivning er et krav om fast bopæl i Grønland. Ifølge forslaget kan der gives dispensation fra kravene i helt særlige situationer, hvor personer er udstationeret til Grønland i mere end 6 måneder, og skattepligtige i Grønland, men tilmeldt midlertidig adresse i Grønland. Det fælles for disse særlige situationer er, at der skal være tale om en nødvendig supplerende proviantering til personer og hunde. Dette kunne eksempelvis være forsvarets udstationering af personel til Siriuspatruljen, der skal have mulighed for at genforsyne sig med frisk kød til dem selv og deres hunde på deres flere måneder lange patruljeture.

Naalakkersuisut finder ikke, at der bør indføres en generel mulighed for dispensation fra bopælskravet, idet dette både af hensyn til en bæredygtig udnyttelse af jagtressourcen og af hensyn til andre fangere og jægere ikke vil være en hensigtsmæssig udnyttelse af ressourcen. Det bemærkes hertil, at der ikke kan forskelbehandles på grund af nationalitet, hvorfor der ikke kan indføres en dispensationsadgang kun for danske statsborgere.

Rigsadvokaten i Danmark

Justitsministeriet har modtaget forslaget i høring, og har i den forbindelse anmodet Rigsadvokaten om bemærkninger, der er sendt direkte til Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug.

Rigsadvokaten finder, at der i en situation, hvor politiet i henhold til forslagets § 5, stk. 2, blev udpeget som kontrolmyndighed ville kunne opstå en vis usikkerhed omkring det retlige grundlag for politiets virksomhed. På den baggrund foreslås det, at bemærkningerne formuleres således, at: ”politiet om nødvendigt kan yde bistand til kontrollens gennemførelse”.

Naalakkersuisut har ændret bemærkningerne til § 5, stk. 2, i overensstemmelse hermed.

Rigsadvokaten finder, at henvisningen til nødværge i forslagets § 31 bør udgå, idet det normalt antages, at et dyr ikke kan udøve et uretmæssigt angreb.

Naalakkersuisut har i bemærkningerne til § 31 sat ordet uretmæssigt i parentes og tilføjet, at: "det antages, at et dyr ikke kan udøve et uretmæssigt angreb". Naalakkersuisut har imidlertid fastholdt den øvrige formulering, idet aflivning på grund af nødværge eller nødret forekommer jævnlige, og er et veletableret begreb i Grønland. Henvisningen til kriminallovens regler giver et nødvendigt bidrag til fortolkningen af, hvornår en sådan aflivning må finde sted.

Rigsadvokaten finder med hensyn til beslaglæggelse af et fartøj eller køretøj i henhold til forslagets § 40, at det bør sikres, at en sådan beslaglæggelse sker under behørig iagttagelse af de retssikkerhedsgarantier, som er indeholdt i retsplejelovens kapitel 37. På den baggrund bør det fremgå direkte af lovteksten, at tilbageholdelse sker efter reglerne i kapitel 37 i retsplejelov for Grønland. Rigsadvokaten finder endvidere, at § 41, stk. 3, der rettelig burde være § 40, stk. 3, herefter formentlig kunne udgå.

Naalakkersuisut har i § 40, stk. 1, efter 1. pkt. tilføjet: "Kontrolmyndighedens iværksættelse af tilbageholdelse finder sted i overensstemmelse med retsplejelovens kapitel 37 om beslaglæggelse". Naalakkersuisut har endvidere flyttet § 41, stk. 3, der herefter bliver til § 40, stk. 3.

Rigsadvokaten bemærker endvidere, at hjemmelen i forslagets § 42 kan bibeholdes, men således at det samtidig beskrives mere detaljeret i bemærkningerne, hvilke betingelser der skal være opfyldt førend administrativt bødeforelæg kan anvendes. I givet fald bør det endvidere fremgå direkte af hjemmelen i § 42, at retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på administrativt bødeforelæg.

Naalakkersuisut har tilføjet til bemærkningerne til § 42, at der skal være tale om overtrædelser, der er ensartede, ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål. Herudover vil Naalakkersuisut udarbejde en liste over egnede sagstyper samt formularer, der dels opfylder kravene til et anklageskrift, dels sikre at retssikkerhedsgarantier overholdes. Det bemærkes i øvrigt, at det fremgår af forslagets § 43, at i sager, der behandles administrativt, finder retsplejelov for Grønland § 347, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

Trophy Hunting Greenland

Trophy Hunting Greenland ønsker sikkerhed for, at der ikke stilles krav om, at de ikke må bruge deres sædvanlige guider, uanset hvor de kommer fra, idet det har vist sig nærmest umuligt at ansætte guider i lokalområdet. Såfremt der ikke kan findes kvalificerede guider, vil det have store økonomiske omkostninger for virksomheden.

Naalakkersuisut anser det for meget væsentligt, at der inddrages de i § 2, stk. 1, nr. 1-6, nævnte kriterier, herunder navnlig beskæftigelsesmæssige hensyn og hensyn til lokalforankring, når der skal udarbejdes regler i medfør af forslaget. På den baggrund skal formuleringen i § 16, stk. 6, ikke ændres. I bekendtgørelsesform kan der blive tale om overgangsordninger således, at der gives tidsmæssig mulighed for uddannelse af guider med de eksisterende uddannelsesmuligheder.

Qeqqata Kommunua

Qeqqata Kommunua finder, at formuleringen af § 24, stk. 1, hvorefter motordrevne køretøjer, herunder snescootere og ATV'er ikke må anvendes til befording til og fra fangstområdet, vil bevirke, at vinterjagt på moskusokser i Kangerlussuaq vil skulle stoppe, idet fangerne kører op til 100 km for at nå områderne.

Der må fortsat gerne anvendes motoriseret transport til og fra et lejrområde, men derimod ikke til den videre transport ud til fangstdyrene i selve fangstområdet. Denne regel gælder allerede i dag for jagt på moskusokser, jf. § 14, stk. 2, i selvstyrets bekendtgørelse nr. 8 af 27. juni 2013 om beskyttelse og fangst af moskusokser, hvorefter transportmidler kun må anvendes til transport til og fra fangstområdet, og der skal holdes en minimumsafstand på 500 meter til levende moskusokser, når man færdes på transportmidler.

Naalakkersuisut har for at tydeliggøre spørgsmålet besluttet, at tilføje, at der skal holdes en minimumsafstand på 500 meter til levende dyr.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

Inatsisartutloven finder anvendelse på erhvervsmæssig og ikke-erhvervsmæssig fangst og jagt på Grønlands land- og fiskeriterritorium. Herefter gælder inatsisartutloven implicit på alle former for fangst og jagt i Grønland, hvad enten det er fritidsfangst og -jagt eller i videnskabelig-, forsøgs-, undersøgelses- og uddannelsesøjemed, samt alle former for kommerciel fangst og jagt.

I henhold til inatsisartutlovens definition er Grønlands land- og fiskeriterritorium det område, som er fastsat i henholdsvis bekendtgørelse om den eksklusive økonomiske zone ved Grønland samt anordning om afgrænsning af søterritoriet ved Grønland. Rækkevidden af Grønlands fiskeriterritorium er herefter fastsat i medfør bekendtgørelse nr. 1020 af 20. oktober 2001 om den eksklusive økonomiske zone ved Grønland. Området for afgrænsning af søterritoriet er endnu ikke hjemtaget, og er således fastsat i henhold til dansk lovgivning. Bekendtgørelsen er udstedt i medfør af lov nr. 441 af 22. maj 1996 om eksklusive økonomiske zoner, som ved anordning nr. 1005 af 15. oktober 2004 er sat i kraft for Grønland.

Til § 2

Bestemmelsen fastsætter, at inatsisartutlovens øvrige bestemmelser skal forvaltes i henhold til målene, som er beskrevet i bestemmelsens nr. 1-6. Det vil sige, at disse hensyn kan indgå i afvejningen ved administration af inatsisartutloven.

Til stk. 1

Nr. 1

Ressourcernes bevarelse og reproduktion, herunder at fangst og jagts indvirkning på økosystemet, holdes på et bæredygtigt niveau. Denne bestemmelse fastsætter, at reguleringen af fangst og jagt skal tage højde for og søge at modvirke og begrænse overfangst. Dette kan for eksempel søges opnået ved inddragelse af biologers anbefaling eller inddragelse af Fangstrådet, lokal viden og brugerviden.

Nr. 2

Den rationelle og sæsonmæssigt bedste udnyttelse i overensstemmelse med sædvanlig biologisk rådgivning vil sige, at man forvalter de enkelte arter på en sådan måde, at man ved biologisk rådgivning sikrer, at arten har den bedst mulige reproduktion til gavn for bæredygtigheden. Eksempelvis skal der ikke høstes fugleæg på en måde, der forhindrer en tilstrækkelig reproduktion. Ligeledes må hvaler og andre pattedyr med unger ikke fanges.

Herudover skal fredningsperioderne fastlægges i overensstemmelse med de relevante stadier i dyrenes reproduktion og habitater.

Nr. 3

Økonomiske og beskæftigelsesmæssige hensyn for samfundet, fangsterhvervet, forarbejdningsindustrien og andre dertil knyttede erhverv. Hermed menes, at reguleringen af fangst og jagt bør så vidt muligt tage hensyn til de mange forskelligartede interesser og hensyn, der påvirkes af og er med til at styre fangst og jagt. Fangst og jagt er en stor del af Grønlands kulturarv, som store dele af befolkningen er opvokset med et særdeles nært forhold til. Nogle steder er det et af meget få erhverv, som indbyggerne kan beskæftige sig med og forsyne familien med fødevarer og udstyr til fangst og jagt.

Nr. 4

Hensyn til andre erhvervmæssige interesser er eksempelvis turistindustrien med overnatnings- og restaurationsvirksomheder, transportvirksomheder og arrangører af betalings- og trofæjagt eller udflugter til at se dyrelivet. Her spiller bæredygtighed og anvendelse af de disponible fangstmængder en stor rolle. Bestemmelsen skal sikre, at der i reguleringen af fangstmængder søges at skabe en balance mellem især kvoter og licenser til fangst af de kvoterede arter, som er til rådighed, og bæredygtighed ved reproduktion af de kvoterede arter. Flere hensyn skal herunder inddrages, blandt andet behovet for økonomisk udbytte til samfundet, beskæftigelse af befolkningen, og befolkningens krav på at kunne ernære sig gennem fangst og jagt samt turismevirksomheder og lignende.

Nr. 5

Der skal således fremadrettet også tages højde for befolkningens rekreative behov i forhold til at udøve fangst og jagt. Udover at den individuelle fanger skal have mulighed for at ernære sig igennem fangst og jagt, må de tilknyttede erhverv såsom forarbejdningsindustrien også medregnes i forvaltningen af fangst og jagt, således at den afledte effekt på disse erhverv også tages i betragtning, når fangst og jagt skal reguleres. Reguleringen skal i det hele taget foregå således, at det største sociale og økonomiske afkast sikres, dog med respekt for kravene i nr. 1 og 2.

Nr. 6

Grønland deltager i en række internationale fora og indgår bilaterale aftaler med andre kyststater i blandt andet det nordatlantiske område, herunder blandt andet Nordatlantiske Havpattedyr kommission (NAMMCO), Fælleskommission om hvid- og narhvaler (JCNB), Fælleskommission om isbjørne (JCPB), Isbjørne kyststater (PBRs), Den internationale hvalfangstkommission (IWC), Washington-konventionen (CITES), Biodiversitetskonventionen (CBD), Ramsarkonventionen samt EU og FN. Derudover omfatter fangstpolitikken, at der arbejdes aktivt for, at internationale organisationer og institutioner ikke begrænser mulighederne for udøvelsen af erhvervet, udover hvad en bæredygtig udnyttelse af ressourcen tilsiger.

Til stk. 2

Der skal i fangst- og jagtforhold lægges vægt på inddragelse af fanger- og brugerviden i forbindelse med administration af fangst- og jagtforhold. På samme måde som for fiskeriet skal dette ske under hensyn til de overordnede principper om bæredygtighed såvel nationalt som internationalt, samfundsøkonomisk udbytte og hensigtsmæssig fordeling mellem erhvervmæssig og rekreativ udnyttelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler i eksempelvis en bekendtgørelse om inddragelse af fanger- og brugerviden i forbindelse med administration af inatsisartutloven, jf. stk. 2. Dette kan f.eks. være i en bekendtgørelse omhandlende Fangstrådet eller nærmere regler om indsamling, anvendelse og forvaltning af fanger- og brugerviden.

Til § 3

Til stk. 1

Nr. 1

Definitionen af administration i inatsisartutloven er både opgaver, som selvstyret selv varetager og de opgaver, som selvstyret har delegeret til kommunerne. Dette er blandt andet varetagelse af opgaver vedr. udstedelse af jagtbeviser og licenser, fordeling af kvoterne og lodtrækning, hvis der er flere ansøgninger end licenser, samt opgaver med indsamling af fangstrapporteringer og eksempelvis biologiske prøver m.v. og afsendelse af disse til Grønlands Naturinstitut.

Nr. 2

Definitionen af borgerligt ombud foretages i henhold til Grønlands Hjemmestyres bekendtgørelse nr. 5 af 15. marts 1994 om Borgerligt Ombud. I bekendtgørelsens § 1 fastlægges, at borgerligt ombud er varetagelse af hverv som:

- 1) Medlem af Inatsisartut,
- 2) medlem af kommunalbestyrelse, medlem af bygderåd samt kommunalbestyrelsesmedlemmers medlemskab af udvalg nedsat af kommunalbestyrelsen og bygderåd,
- 3) kredsdommer,
- 4) lægdommer,
- 5) bisidder samt
- 6) øvrige hverv, som den pågældende ifølge lovgivningen er forpligtet til at varetage.

Nr. 3

Definitionen af, hvornår en person er omfattet af deltagelse i fangst og jagt, fordrer en aktiv handling fra denne person, hvilket kan være harpunering og aflivning, det vil sige, hvor den

pågældende ved anvendelse af våben eller andre fangstredskaber immobiliserer, sårer eller afliver dyret. Der vil typisk være tale om, at den pågældende gennembryder dyrets hud eller skind med henblik på fastholdelse eller aflivning. Men det vil også være tilfælde, hvor en person med eksempelvis net indfanger fugle, eller hvor en person fanger et dyr i en fælde eller garn. Derimod vil det ikke omfatte en person, der udelukkende er fører af et fartøj eller et køretøj.

Nr. 4

Definitionen på erhvervsmæssig fangst og jagt er den fangst og jagt, der udøves med henblik på salg af hele eller dele af fangsten. Der vil være normalt også være en del af fangsten, som medgår til selvforsyning af fødevarer eller proviantering for familien m.v. Erhvervsmæssig fangst og jagt kræver på den ene side opfyldelse af en række betingelser, som anført i § 7, og giver på den anden side nogle udvidede beføjelser til fangst af særlige arter og til større kvoteandele.

Nr. 5

Definition af fangst- og jagtredskaber er det nødvendige og tilladte udstyr og redskaber, der skal anvendes til fangst og jagt med henblik på indfangning og aflivning af en bestemt art. Dette kan eksempelvis være skydevåben, buer, net, garn, spyd, fælder, redskaber til at skære, flænse eller brække dyret, samt materiale til at fastholde, opdele og transportere dyret eller dele heraf eller lignende redskaber.

Nr. 6.

Definition af fartøj og køretøj er ethvert transportmiddel til vands, til lands og i luften, der benyttes i forbindelse med fangst, jagt og fiskeri eller som transportmiddel til og fra fangstområdet. Det vil sige, at det eksempelvis er joller på 6 meter og derunder længde over alt (l.o.a.) til fangst og jagt eller større fartøjer til eksempelvis hvalfangst. Det er eksempelvis også fly, helikoptere, hjul- og bæltekøretøjer, biler, varebiler og lastbiler, ATV, snescooter og hundeslæde.

Nr. 7

Definition af fast tilknytning til det grønlandske samfund er således, når en person opholder sig i Grønland i mere end 6 måneder i et kalenderår, er skattepligtig til Grønland samt har fast bopæl i Grønland. Opholdskravet skal være opfyldt med mere end 6 måneder i perioden fra den 1. januar til den 31. december. Man er skattepligtig til Grønland, når man har fast bopæl i Grønland, det vil sige, når man er registreret i Folkeregisteret med bopæl i Grønland.

Nr. 8

Definitionen af forvaltning er den administration og overordnede tilrettelæggelse af arbejdet, som Selvstyret og en kommune forestår ved fangst og jagt på kvoterede og ikke-kvoterede fangsttyr. Dette indebærer eksempelvis, at Selvstyret blandt andet fastlægger kvoter m.v. i

overensstemmelse med biologisk og anden rådgivning, eller at en kommune administrerer disse kvoter inden for geografiske eller forvaltningsområder.

Nr. 9

Definitionen af fritidsfangst og -jagt er den fangst og jagt, der udøves med henblik på anvendelse af fangsten til privat brug. Der kan dog være visse begrænsede artsbestemte undtagelser, hvor fritidsfangst under nogle nærmere angivne undtagelser kan indhandles.

Nr. 10

Definitionen af fællesfangst er den fangst, der involverer flere fangere, som enten driver fangst og jagt sammen på samme licens eller på hver sin licens. Det kan eksempelvis være flere joller og små både i fangsten på kvoterede arter, men det kunne også være flere fangere med hundeslæder, der er fælles om jagt på isbjørn. Der fastsættes nærmere regler for minimumskrav til fællesfangsten, herunder navnlig i forhold til størrelse og antal af fartøjer ved eksempelvis hvalfangst.

Nr. 11

Definitionen af licens og tilladelse er en ret til fangst og jagt på en bestemt art, som Naalakkersuisut kan meddele en person eller et fartøj. I licensen kan også være angivet antal dyr og geografisk område, hvor licensen og tilladelsen er gældende. En licens adskiller sig fra kvoter ved, at licensen giver adgang til fangst på en bestemt kvoteret art, hvorimod kvoter bestemmer, hvor meget der må fanges i alt inden for et bestemt geografisk område.

Nr. 12

Definitionen af primærproducent er en person, der kan være erhvervsfanger, og som forestår primærproduktion, det vil sige produktion af primærprodukter, ved fangst, jagt og fiskeri af vilde produkter, som eksempelvis land- og vandpattedyr, fugle, æg og fisk. Disse produkter er f.eks. friske fangst produkter tiltænkt som føde til mennesker (human konsum), inden der sker en tilvirkning heraf.

Nr. 13

Definitionen af problemdyr er rovdyr, som oftest isbjørne, der til trods for forsøg på at skræmme dem bort, kommer til beboede områder og udgør en åbenbar risiko for personer og ejendele af særlig økonomisk karakter. Der kunne også være tale om ulve eller ræve med rabies. En åbenbar risiko foreligger, hvis en isbjørn vurderes at ville angribe mennesker. Der kunne også være tale om et rovdyr, som angriber husdyr eller ødelægger ejendom.

Til § 4

Til stk. 1

Bestemmelsen understreger, at det er Naalakkersuisut, der påser overholdelsen af inatsisartutlovens bestemmelser, hvilket gælder både med hensyn til faktisk kontrol og med hensyn til den generelle myndighedskompetence.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at pålægge de kommunale forvaltninger at varetage den administrative forvaltning af udstedelse af tilladelser og licenser. Kompetencen er udvidet således, at Naalakkersuisut på længere sigt har mulighed for ved konkret regeludstedelse at delegerede afgørelseskompetence vedrørende andre af inatsisartutlovens ansvarsområder til de kommunale myndigheder.

Ved ekstern delegation fra Naalakkersuisut til kommunalbestyrelserne vil Naalakkersuisut indtræde som rekursadgang. Dette betyder, at borgere vil kunne klage over afgørelser truffet af kommunalbestyrelserne til Naalakkersuisut ved Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug.

Til § 5

Til stk. 1

Bestemmelsen viderefører hidtidig praksis, hvorefter det er Grønlands Fiskerilicenskontrol, nu betegnet ”kontrolmyndigheden”, som fører det pålagte tilsyn og kontrol med overholdelse af inatsisartutlovens bestemmelser i medfør af kapitel 7.

Til stk. 2

Bestemmelsen tillægger Naalakkersuisut kompetence til at udpege andre end Grønlands Fiskerilicenskontrol som kontrolmyndighed. Bestemmelsen kan blandt andet tænkes anvendt, såfremt det grundet manglende bemanning eller af hensyn til sagens uopsættelighed er nødvendigt at inddrage andre instanser i kontrolarbejdet, som udpeges af myndigheder.

Derudover kan bestemmelsen anvendes i de tilfælde, hvor det efter forhandling med de danske rigsmyndigheder findes hensigtsmæssigt, at forsvarets fiskeriinspektion (Arktisk kommando) eller politiet om nødvendigt kan yde bistand til kontrollens gennemførelse. Forsvarets fiskeriinspektion fører i forvejen tilsyn og kontrol med en række områder inden for fiskeri- og fangstlovgivningen, og det vil derfor være naturligt, at dette samarbejde fortsættes. Politiet kan også i mindre omfang tænkes at yde bistand til kontrollen for eksempel i mindre byer og bygder, hvor Grønlands Fiskerilicenskontrol ikke har udstationeret jagt- og fiskeribetjente.

Endelig kan bestemmelsen anvendes til at tillade NAMMCO observatører til Grønland, hvor de observerer, om de aftalte regler overholdes. Observatørerne har ikke tillagt myndighedsbeføjelser, og de vil oftest blive støttet af en grønlandsk myndighed.

Til § 6

Til stk. 1

Bestemmelse fastslår, at fangst og jagt kun må udøves af personer med tilladelse til det. Tilladelsen gives i form af et erhvervsjagtbevis eller et fritidsjagtbevis, jf. dog § 16 vedrørende betalingsjagt.

Til stk. 2

Som nævnt i § 4, stk. 2, kan Naalakkersuisut uddelegere ansvaret for at varetage den administrative forvaltning af udstedelse af tilladelser og licenser til kommunalbestyrelserne. Som anført i stk. 1 kommer tilladelserne i form af jagtbeviser til erhvervs- og fritidsjagt.

Til § 7

Til stk. 1

Tilladelse til erhvervsmæssig fangst- og jagt i form af et erhvervsjagtbevis kan gives til personer, der er fyldt 15 år. Herudover skal bestemmelsens nr. 1 – 5 være opfyldt. Betingelserne for at få erhvervsjagtbevis er derved skærpet, idet alderskravet er sat op fra 12 til 15 år. Denne aldersgrænse er i overensstemmelse med forslagetets nedre grænse for at få licens til alle kvoterede arter, jf. forslagetets §§ 13 og 14.

Nr. 1

Personen skal have fast tilknytning til det grønlandske samfund, hvilket defineres som, at en person opholder sig i Grønland i mere end 6 måneder i et kalenderår, er skattepligtig til Grønland samt har fast bopæl i Grønland, jf. § 3, nr. 7.

Nr. 2

Personen skal have fast bopæl i Grønland, og skal have haft fast bopæl i Grønland i de forudgående 2 år (24 måneder), regnet tilbage fra den dag personen ansøger om erhvervsjagtbevis. Hensigten med 2-års reglen er, at fastholde kriterierne for og lette afgørelsen af, om en person opfylder betingelserne for at måtte drive erhvervsjagt, fangst og fiskeri. Herefter vil opfyldelsen af 2-års reglen normalt være tilstrækkelig. Hvor der er mistanke om omgåelse, får kriteriet ”fast tilknytning til det grønlandske samfund”, jf. nr. 1, selvstændig betydning, idet der vil blive taget hensyn til, om vedkommende har en egentlig bopæl i Grønland og ikke blot en fiktiv adresse. Der vil endvidere blive lagt vægt på, om vedkommende har været fuldt skattepligtig i de forudgående 2 år, jf. nr. 3.

Nr. 3

Personen skal være fuldt skattepligtig til Grønland, og skal have været fuldt skattepligtig til Grønland i de forudgående 2 kalenderår. Det vil sige, at en person, der ansøger om erhvervsjagtbevis i 2019, udover at være fuldt skattepligtig i 2019, også skal have været fuldt skattepligtig fra den 1/1-2017 til og med den 31/12-2018.

Nr. 4

Personen skal have adgang til de nødvendige fangst- og jagtredskaber i det forvaltningsområde, hvor den pågældende ansøger om erhvervsjagtbevis til. Det vil sige det område, hvor den pågældende skal ernære sig ved fangst og jagt. Det er tilstrækkeligt, at ansøgeren har adgang til redskaberne. Den pågældende behøver ikke nødvendigvis at eje redskaberne selv. I henhold til § 3, nr. 5, er der tale om det nødvendige og tilladte udstyr og redskaber, der skal anvendes til fangst og jagt med henblik på indfangning og aflivning af en bestemt art.

Nr. 5

Personer med bruttoindkomster på mindst 50 % fra fangst, jagt og fiskeri, kan betragtes som erhvervsfagere og dermed berettiget til at få tildelt erhvervsjagtbevis. Heraf følger, at når indkomsten fra andre erhverv eller bierhverv overstiger 50 % af erhvervsfangerens indtægter, mister denne sit erhvervsjagtbevis.

For at lave en yderligere skillelinje mellem erhvervsfagere og fiskere, er der lavet en yderligere begrænsning, således at bruttoindkomsten fra fiskeri fra fartøjer over 25,5 meter længde over alt (l.o.a.) ikke indgår i opgørelsen. Denne præcisering skal sikre en tydeliggørelse af det forhold at indtjening fra fartøjer på 25,5 meter l.o.a. og derunder tæller med i forhold til 50 % kravet og vil bidrage til, at ansatte på disse fartøjer, foruden hyren herfra, vil kunne få erhvervsjagtbevis og adgang til licenser på kvoterede arter.

Der er derudover i § 8, nr. 1-4, fastsat nærmere regler for vurderingen af den pågældendes samlede bruttoindkomst.

Til § 8

Til stk. 1

Nr. 1

Fiskeri med fartøjer på 25,5 meter og derunder længde over alt (l.o.a.) indgår i opgørelsen af bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri. Den tidligere opgørelse ifølge fartøjets målerbrev blev forladt, idet dette ikke kunne kontrolleres umiddelbart af kontrolmyndigheden. På den baggrund er målene ændret til længde over alt (l.o.a.). Der er tale om en teknisk ændring, hvor det er fiskeri med den samme gruppe fartøjer (over 210 BT), hvor indkomsten ikke indgår i indkomsten fra fangst, jagt og fiskeri. Ændringen vil således ikke ændre på de nuværende forhold.

Nr. 2

Indkomst der stammer fra arrangering af betalings- og trofæjagt eller fra beskæftigelse som guide i forbindelse med betalingsjagt har en sådan direkte sammenhæng med fangst og jagt, at dette opgøres som bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri. En erhvervsfanger kan på denne

måde supplere sine indkomstmuligheder og desuden lettere nå "50 % kravet" og derved forbedre muligheden for at beholde sit erhvervsjagtbevis. Endvidere er det hensigten at ligestille den klassiske fanger, som alene beskæftiger sig med traditionel fangst, jagt og fiskeri, med personer, som udøver aktiviteter ved betalingsjagt, i afgørelser om tilladelse til erhvervelse af erhvervsjagtbevis.

Nr. 3

Bestemmelsen giver mulighed for, at fangere kan oppebære supplerende indtægter fra turismeaktiviteter og fra forskningsassistance, uden at dette medfører fratagelse af erhvervsjagtbeviset. Turismesektoren ses som en alternativ indtægtskilde for fangererhvervet i en periode karakteriseret af begrænsninger på fangsten. Turismevirksomhed, der har relation til kompetencer erhvervet som erhvervsfanger, eksempelvis hundeslædeture for at se naturen og vilde dyr, eller sejlture med jolle eller kajak, herunder eksempelvis hvalsafari eller egentlige ekspeditioner, holdes neutralt i indkomstopgørelsen. Det vil sige, at indkomsten hverken indgår i opgørelsen af bruttoindkomsten fra fangst, jagt og fiskeri eller den øvrige bruttoindkomst ved udregning af procentdelen.

For så vidt angår forskningsassistance fra fangere, benytter forskere sig ofte af erhvervsfangere i forbindelse med monitoring eller forskning af de levende ressourcer. Fangerne har både viden og redskaber samt fartøjer, der kan anvendes og lejes af forskerne, hvorfor fangerne kan deltage i feltprojekter samt transportere forskerne og deres udstyr til stedet, hvor feltarbejdet skal finde sted. Fangere anvendes også som assistance i forbindelse med mærkning, prøvetagning og som observatører i forbindelse med tælling af artsbestande. Indkomst fra denne forskningsassistance holdes ligeledes indkomst neutral.

Nr. 4

Honorarer fra borgerligt ombud, der jf. definitionen i § 3, nr. 2, defineres i overensstemmelse med § 1 i Grønlands Hjemmestyres bekendtgørelse nr. 5 af 15. marts 1994 om Borgerligt Ombud, indgår hverken i opgørelsen af bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri eller i opgørelsen af den samlede bruttoindkomst. Det samme er tilfældet med honorarer fra bestyrelsesarbejde i erhvervsfangerorganisationer og vederlag som medlem af Naalakkersuisut og Inatsisartut samt aflønning som kommunefoged. Begrundelsen for at fritage disse borgerlige ombud og øvrige vigtige positioner i fællesskabets interesse er dels, at man ikke kan sige nej til at varetage et borgerligt ombud, dels at det kan være vanskeligt at besætte de øvrige vigtige hverv, hvis det eksempelvis indebærer, at erhvervsfangere ikke kan bevare denne ret, såfremt de påtager sig et vigtigt hverv for samfundet.

Til § 9

Til stk. 1

Tilladelse til fritidsfangst og -jagt kan gives til personer, der er fyldt 12 år, og som har fast bopæl i Grønland. Alderskravet er fastholdt på de hidtidige 12 år, men der er dog foreslået en skærpelse af betingelserne for at få licens til alle kvoterede arter, jf. forslagens §§ 13 og 14.

Derudover er bestemmelsen i stk. 1 udvidet til at gælde alle landes statsborgere, der har fast bopæl i Grønland. Denne ændring er sket for at sikre, at der ikke foretages ulovlig diskrimination af personer med fast bopæl i Grønland, som har en anden nationalitet end dansk. Dette følger af artikel 14 i den Europæiske Menneskerettighedskonvention, som Grønland har tiltrådt ved anordning nr. 814 af 18. september 2001 om ikrafttræden for Grønland af lov om Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Til § 10

Til stk. 1

Bestemmelsen giver under nærmere betingelser anført i nr. 1-4 Naalakkersuisut mulighed for at dispensere fra kravene i §§ 7-9. Baggrunden for dispensationsreglerne er, at hensynet bag ønsket om at fremme en langsigtet udvikling i fangst- og jagterhvervet taler for, at der kan dispenseres i de oplyste og ganske særlige situationer, hvor de generelle betingelser ellers ville virke begrænsende for den langsigtede udvikling i Grønlands fangst- og jagterhverv.

Nr. 1

Forslaget åbner mulighed for, at Naalakkersuisut kan meddele dispensation fra kravet i §§ 7, 8 og § 9. Det vil sige, at Naalakkersuisut kan dispensere fra det generelle krav om fast tilknytning til det grønlandske samfund, fast bopæl samt skattepligt, når den pågældende har opholdt sig uden for Grønland i uddannelsesøjemed eller lignende. Det væsentlige er, om den pågældende er udrejst med henblik på uddannelse, praktikophold, mesterlæreordning eller lignende, hvilket også kunne være en uddannelsesstilling som elev i et andet erhverv. Det er ikke afgørende om den pågældende har afsluttet uddannelsen med et eksamensbevis, diplom eller lignende, men den pågældende skal kunne dokumentere, at den pågældende har været under uddannelse eller lignende. Det er ikke en betingelse, at uddannelsen er relateret til fangst, jagt eller fiskeri.

Ved ”midlertidig” i denne sammenhæng lægges ikke afgørende vægt på, hvor lang en periode vedkommende har opholdt sig uden for Grønland. Men der lægges vægt på, om vedkommende har søgt uddannelse eller været borte fra Grønland med henblik på at skabe sig lignende kompetencer.

Herudover kan der gives dispensation fra kravene, når det skønnes rimeligt ud fra ansøgerens tilknytning til Grønland. Her fokuseres hovedsagligt på, at den pågældende er nært knyttet til Grønland og f.eks. er født og opvokset i Grønland, men måske ikke har boet i Grønland i den seneste tid på grund af egen eller nær pårørendes sygdom eller lignende særlige omstændigheder.

Endelig kan der gives dispensation fra kravene i helt særlige situationer, hvor personer er udstationeret til Grønland i mere end 6 måneder, og skattepligtige i Grønland, men tilmeldt

midlertidig adresse i Grønland. Det fælles for disse særlige situationer er, at der skal være tale om en nødvendig supplerende proviantering til personer og hunde. Dette kunne eksempelvis være forsvarets udstationering af personel til Siriuspatruljen, der skal have mulighed for at genforsyne sig med frisk kød til dem selv og deres hunde på deres flere måneder lange patruljeture.

Nr. 2

Der kan endvidere dispenseres fra kravene i § 7, nr. 5 og § 8, for personer som hidtil ikke har haft et hovederhverv. Bestemmelsen medfører, at der kan dispenseres fra reglerne, så der er mulighed for, at unge nye fangere kan få erhvervsjagtbevis, selvom de ikke tidligere har arbejdet som erhvervsfanger. De unge nye fangere, der ikke har tidligere erhvervs erfaring eller tidligere bruttoindkomst på 50% fra fangst, jagt og fiskeri, kan derved komme i betragtning til erhvervsjagtbevis første gang de ansøger om dette.

Nr. 3

Bestemmelsen giver mulighed for at dispensere fra reglerne i § 7, nr. 5 og § 8, når det kan godtgøres, at der har foreligget særlige omstændigheder, som har bevirket, at kravet om indtægtsandel ikke har kunnet opfyldes. Her tænkes eksempelvis på ufrivillige forhold for ansøgeren, hvor den pågældende på grund af sygdom, fysiske og psykiske skader eller andre sociale forhold har været forhindret i at gå på fangst, jagt eller fiskeri. Der kunne også tænkes på situationer, hvor fangst- og jagtredskaber er bortkommet eller ødelagt eller hvor et eventuelt fartøj er havareret. Hvis den pågældende har et andet arbejde, der fortsat kan passes, kan de særlige omstændigheder gøre det umuligt at efterleve kravet om en indtægtsandel på mindst 50 %.

Nr. 4

Der kan også dispenseres fra reglerne i § 7, nr. 5 og § 8, når personer efter en pause i erhvervsfangst, eksempelvis som følge af uddannelse i Grønland, igen ønsker at være erhvervsfanger. Bestemmelsen skal herudover gøre det muligt for en person, der tidligere har været beskæftiget med erhvervsfangst og -jagt, men som i en periode er ophørt med dette, at træde ind i fangst, jagt og fiskeri igen.

Det skal kunne dokumenteres digitalt, at den pågældende tidligere har haft fangst og jagt som hovederhverv. Såfremt den pågældende tidligere har haft fangst og jagt som hovederhverv, vil det fremgå af selvstyrets registre i jagtdatabasen Luli, hvorved det kan dokumenteres digitalt.

Til § 11

Til stk. 1

Der gives med denne bestemmelse mulighed for, at visse institutioner efter konkret ansøgning om dispensation kan få udstedt et erhvervsjagtbevis eller et fritidsjagtbevis. De pågældende institutioner skal anvende fangst, jagt eller fiskeri som en del af metoden i det

socialpædagogiske arbejde. Der kan ligeledes udstedes erhvervs- og fritidsjagtbevis til skoler, hvor fangst og jagt er en væsentlig del af undervisningen.

Erhvervs- og fritidsjagtbevis udstedes til selve institutionen eller skolen og ikke til enkeltpersoner i institutionen. Det betyder, at de pågældende personer i institutionen ikke er omfattet af retten til at udnytte erhvervs- og fritidsjagtbeviset, når de forlader institutionen. Dette gælder såvel personale som brugere.

Naalakkersuisut kan fastsætte vilkår i forbindelse med udstedelse af jagtbevis, herunder begrænse eller udelukke adgangen til jagt på kvoterede arter. Der er med udelukkelse af adgangen ment, at der ikke kan gives licens til jagt på isbjørn og hvalros, men derimod kan der være licens til fangst af hvid- og narhval, rensdyr og moskusokser, såfremt der er tilstrækkelig kvote hertil.

Til stk. 2

Institutionens eller skolens ledelse er ansvarlig for, at institutionens medarbejdere og brugere eller elever overholder reglerne vedrørende fangst og jagt, der er fastsat ved denne inatsisartutlov eller bestemmelser udstedt i medfør heraf, herunder rapportering af fangster.

Til § 12

Til stk. 1

Fangst og jagt kræver tilladelse i form af et jagtbevis, jf. § 6. Men derudover kan det som følge af ønsket om ressourcernes bevarelse og reproduktion være nødvendigt at fastsætte kvoter for fangst og jagt på visse arter for at sikre en bæredygtig fangst og jagt. Kvoterne fastsættes og fordeles i overensstemmelse med sædvanlig biologisk rådgivning samt ved anvendelse af lokal- og brugerviden. Der udstedes på baggrund heraf licenser til fangst og jagt af visse kvoterede arter.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter, at det er bopælskommunen, der fordeler og udsteder licenser og tilladelser til ansøgere med gyldigt jagtbevis og folkeregisteradresse i forvaltningsområdet. Der kan dog være artsbestemte undtagelser, eksempelvis ved store hvaler, hvor licensen kan udstedes af andre kommuner end bopælskommunen.

Det bemærkes, at Naalakkersuisut i henhold til § 4, stk. 2, har hjemmel til helt eller delvist at uddelegere afgørelseskompetence vedrørende inatsisartutlovens ansvarsområder til kommunalbestyrelserne, herunder eksempelvis fordeling og udstedelse af licenser og tilladelser mv.

Til stk. 3

Der er indsat en undtagelse til stk. 2 vedrørende licenser gældende inden for det forvaltningsområde, hvor personen har bopælsadresse. Undtagelsen finder anvendelse i

særlige tilfælde, såfremt der er en åben kvote i et forvaltningsområde. Der skal være tale om en åben kvote i det relevante lokalområde, det vil sige, at det ikke er tilstrækkeligt, at der samlet set er tilstrækkeligt kvote i det samlede forvaltningsområde. I dette tilfælde kan Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug efter ansøgning give tilladelse til, at personer fra et andet forvaltningsområde eller kommune også kan drive fangst og jagt i området med åben kvote.

Til stk. 4

Naalakkersuisut kan stille krav til besiddelse af nødvendige fangstredskaber og fartøj ved fordeling af licenser og tilladelser til kvoterede arter. Nødvendige fangstredskaber defineres som det nødvendige og tilladte udstyr og redskaber, der skal anvendes til fangst og jagt med henblik på indfangning og aflivning af en bestemt art, jf. § 3, nr. 5.

Til § 13

Til stk. 1

Efter ansøgning kan personer, der er fyldt 15 år og som er i besiddelse af et erhvervsjagtbevis blive tildelt licens og tilladelse til erhvervsfangst og -jagt på kvoterede arter. Med et generelt alderskrav på 15 år for at blive tildelt licens eller tilladelse til fangst og jagt på alle kvoterede arter, er der fundet en fælles betingelse for alle arter, og alderskravet på 16 år til licens til vilde rensdyr og moskusokser nedjusteres i overensstemmelse hermed 15 år.

I henhold til § 12 fordeles kvoterne til de enkelte forvaltningsområder, der herefter fordeler licenser i forhold hertil, jf. stk. 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter, hvorledes fordelingen skal foretages, hvis der er flere ansøgninger end licenser. Først foretages fordelingen efter en turnus, hvor der tages hensyn til forrige års fangst samt ikke anvendte licenser og tilladelser. Hvis dette fortsat ikke kan afgøre fordelingen, kan kommunen trække lod om licenserne.

Til stk. 3

Fangerne skal kunne leve af erhvervsmæssig fangst, jagt og fiskeri, hvorfor man i forvaltningsområder med store afstande, kan udstede flere licenser til hver fanger eller fællesfangst for at gøre fangsten rentabel. Det beror på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, men kriterier kunne eksempelvis være forholdet mellem mulighed for indtjening holdt op imod de udgifter, der medgår til at transportere sig til et område i form af brændstof, forplejning og husly samt det øgede tidsforbrug på grund af den lange transporttid.

Til stk. 4

Såfremt der bliver licenser til overs, eller hvor der ikke bliver fanget det antal dyr, som licensen giver tilladelse til, skal der være mulighed for at genfordele de overskydende

licenser. Derfor skal den licensudstedende myndighed – typisk kommunen – i forbindelse med lodtrækningen udtrække en prioriteret venteliste, der anvendes ved genfordeling af licenser.

Til stk. 5

For at sikre gennemsigtighed i forbindelse med lodtrækningen skal offentligheden (typisk borgerne i kommunen) have adgang til at overvære lodtrækningen. Kommunen skal derfor offentliggøre betingelser, tid og sted for lodtrækningen senest 1 uge før lodtrækningen skal finde sted.

Til stk. 6

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om fordelingen af licenser og tilladelser til erhvervsfangst og -jagt på kvoterede arter.

Til § 14

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår dels at ansøgeren skal være 15 år og i besiddelse af et fritidsjagtbevis, dels at den pågældende har fast bopæl i Grønland, og at pågældende har haft fast bopæl i Grønland i de seneste 2 år forud for ansøgningstidspunktet. De sidste 2 år er at forstå som en sammenhængende periode på 24 måneder.

Dette medfører, at nytilflyttede personer først kan opnå licens til kvoterede arter efter, at de har boet i Grønland i sammenhængende 2 år. Der gøres ikke forskel på nationalitet, hvorfor denne regel ikke er i strid med artikel 14 i den Europæiske Menneskerettighedskonvention om diskrimination på grund af eksempelvis nationalitet.

Baggrunden for forslaget er, at der er begrænsede ressourcer af eksempelvis rensdyr og moskusokser, når der også skal tages hensyn til fangsterhvervet, samt til kulturelle og rekreative behov for dem, der har boet i sammenhængende 2 år i Grønland.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver mulighed for at dispensere fra reglen i stk. 1, såfremt ansøgeren har fast bopæl i Grønland, og ansøgeren inden for de seneste 10 år forud for ansøgningstidspunktet har haft fast bopæl i Grønland i en sammenhængende periode på mindst 2 år. Dette kunne eksempelvis være en person, der er flyttet til Danmark for at uddanne sig, som efter hjemkomst og registrering ved Folkeregisteret på ny ønsker at kunne jage med fritidsjagtbevis efter kvoterede arter.

Til § 15

Til stk. 1

Formålet med bestemmelsen er, at give Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om udstedelse, erhvervelse og fortabelse af licenser, tilladelser og jagtbeviser. Bestemmelsen giver endvidere Naalakkersuisut hjemmel til at opkræve gebyrer for udstedelse af tilladelser, licenser og jagtbeviser.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver mulighed for, at Naalakkersuisut eller den Naalakkersuisut har bemyndiget hertil (kommunerne) kan begrænse retten til en tilladelse eller licens, såfremt indehaveren af licensen eller tilladelsen har overtrådt betingelser i licensen eller inatsisartutloven eller i forskrifter udstedt i medfør af inatsisartutloven. Det kunne eksempelvis være, at en person ikke får tilladelse til at anvende tilladelsen eller licensen til et bestemt geografisk område.

Der er også mulighed for helt at inddrage en tilladelse eller licens ved grovere overtrædelser af inatsisartutloven. Dette kunne eksempelvis være sager, hvor erhvervs- eller fritidsfangere har anvendt ulovlige våben til aflivning af et dyr eller har efterladt et anskudt dyr. Det kunne også være tilfælde, hvor en person har nedlagt et dyr uden at have jagtbevis eller licens, eller hvor dyret er nedlagt i et jagtfrit område. Det kunne også være gentagelsestilfælde af overtrædelser af vilkår i licens eller tilladelse eller gentagne overtrædelser af inatsisartutloven.

Fratagelse af retten til en tilladelse eller licens sker ved dom. Der kan blive tale om enten tidsbegrænset frakendelse eller frakendelse af tilladelse eller licens indtil videre.

Såfremt der er tale om tidsbegrænset frakendelse ligger frakendelsestiden mellem 1 år og 5 år. Såfremt der er tale om frakendelse indtil videre, kan vedkommende efter 5 år begære spørgsmålet om ophør af frakendelsen indbragt til ny afgørelse. En sådan afgørelse om ophør af frakendelsen træffes ved kendelse. En begæring om ophør af frakendelse indtil videre, som ikke imødekommes, kan på ny indbringes til prøvelse, men tidligst 2 år efter, at den første begæring er afslået.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at uddelegere afgørelseskompetence til kommunerne i forbindelse med fastsættelse af regler efter stk. 1. Kommunerne er nærmest brugerne, hvorfor de bedre kan bedømme, om ansøgerne er berettiget enten til erhvervsjagtbevis eller fritidsjagtbevis. Det er derfor hensigtsmæssigt, at kommunerne varetager administrationen heraf.

Det forudsættes endvidere, at kommunerne skal indhente oplysninger hos de centrale skattemyndigheder ved vurderingen af, om en ansøger er berettiget til enten erhvervs- eller fritidsjagtbevis.

Til stk. 4

Denne bestemmelse bemyndiger Naalakkersuisut til at afskærer gebyrskyldnere fra retten til licens eller tilladelse, det vil sige fysiske og juridiske personer, som ikke fuldt ud har betalt et forfaldent gebyr, afskæres fra på ny at opnå tilladelser eller licenser i henhold til denne inatsisartutlov, førend det skyldige beløb, inklusive morarenter, er betalt.

Til § 16

Til stk. 1

Bestemmelsen om betalings- og trofæjagt er en del af turistvirksomheden i forhold til fangst, jagt og fiskeri, hvor der gives særlig tilladelse til betalingsjagt og -fiskeri til personer, som ikke er omfattet af reglerne for erhvervs- og fritidsjagt og fritidsfiskeri, jf. §§ 7 og 9.

Til stk. 2

Bestemmelsen skal tydeliggøre, at betalingsjagt og -fiskeri også kan anvendes af personer, som er omfattet af §§ 7 og 9, men som eksempelvis ikke har opnået licens til en kvoteret art. Dette kunne eksempelvis være personer, som har et fritidsjagtbevis, men som endnu ikke har haft fast bopæl i Grønland i 2 år.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at opkræve en afgift, som betaling for tilladelsen til jagt til de i stk. 1 og 2 omhandlede personer. Størrelsen på afgiften fastsættes ved inatsisartutlov.

Til stk. 4

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om udstedelse, erhvervelse og fortabelse af tilladelser til at deltage i betalingsjagt, jf. stk. 1 og 2. Disse regler vil normalt blive fastsat ved en bekendtgørelse om betalingsjagt.

Til stk. 5

Naalakkersuisut kan i tilladelsen fastsætte vilkår, og herunder stille krav om, at visse jagtaktiviteter kun kan foregå sammen med en autoriseret betalingsjagtarrangør. Det kunne eksempelvis være jagt på særlige kvoterede arter, eller i forbindelse med særlige geografiske og demografiske forhold.

Til stk. 6

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at udstede nærmere regler, typisk i bekendtgørelse om betalingsjagt og -fiskeri, om opnåelse og fortabelse af autorisation som betalingsjagtarrangør, herunder om anvendelse af guider til betalingsjagt. Der skal i den forbindelse inddrages de i § 2, stk. 1, nr. 1-6, nævnte kriterier, herunder navnlig beskæftigelsesmæssige hensyn og hensyn til lokalforankring. I bekendtgørelsen kan blandt andet fastsættes, hvilke krav der stilles for efter ansøgning at kunne opnå autorisation som betalingsjagtarrangør, samt hvilke krav der skal stilles til guider, og hvordan de kan anvendes

i forbindelse med betalingsjagt. Derudover kan der eksempelvis være regler om, hvornår og hvorledes en autorisation til betalingsarrangør kan inddrages samt regler om godkendelse af guider.

Til stk. 7

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at uddelegere afgørelseskompetence og forvaltning af regler udstedt i medfør af stk. 4 til kommunerne. Naalakkersuisut gives samtidig hjemmel til at bemyndige institutioner og turistforeninger til at forestå forvaltningen af betalingsjagt.

Til § 17

Til stk. 1

Bestemmelsen, der blev indført med landstingsloven i 1999, giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte bestemmelser om aflæggelse af jagtprøve som betingelse for erhvervelse af jagtbevis eller tilladelse efter §§ 7, 9 og 16. I disse bestemmelser skal blandt andet fastsættes, hvilke fangst kategorier der skal være omfattet af kravet og de nærmere regler for afholdelse af jagtprøver, samt hvad der skal indgå i prøven.

Til stk. 2

Naalakkersuisut får med denne bestemmelse bemyndigelse til at opkræve gebyrer for aflæggelse af jagtprøve. Beløbet vil blive fastsat, når der er lagt budget for udgifterne til afholdelse af jagtprøve.

Til stk. 3

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at pålægge kommuner at varetage den administrative forvaltning i forbindelse med aflæggelse af jagtprøve. Kommunerne er nærmest brugerne, hvorfor de vil være bedst til at foretage denne direkte forvaltning. De overordnede regler for jagtprøven, fastsættes af Naalakkersuisut, jf. stk. 1.

Til § 18

Til stk. 1

I stk. 1 bemyndiges Naalakkersuisut til at gennemføre foranstaltninger om regulering af fangst og jagt samt udstede regler herom, jf. nr. 1-4. Foranstaltninger kan være ændringer i perioder og områder eller et decideret stop for fangst og jagt på 1 eller flere arter i 1 eller flere områder.

Nr. 1

Der fastlægges for de enkelte arter i de enkelte områder, sædvanligvis efter biologisk rådgivning, fredningsperioder og friholdelse af områder for fangst og jagt. Det vil sige, at der er perioder, som kan være forskellige fra område til område afhængig af eksempelvis fødsel

af unger eller æglægning, hvor dyrene skal være fredede for at sikre en bæredygtig reproduktion.

Nr. 2

Der kan som nævnt fastsættes et egentligt stop for fangst og jagt på bestemte arter i bestemte områder, hvis kvoterne er opbrugt. Men der kan også indføres andre foranstaltninger i form af ændrede kvoter eller friholdelse af områder, hvis det viser sig, at en bestand alligevel ikke har et omfang, som det oprindeligt var vurderet. Forbud mod eller begrænsning af fangst og fangstindsats, kan inddrage rådgivning fra biologer og lokale fangere og brugere, men kan også ske på baggrund af rapporteringer af fangst.

Nr. 3

Når der skal foretages en opdeling af de disponible fangstmængder tidsmæssigt og områdemæssigt, skal dette ske med hensyntagen til ressourcernes bevarelse og reproduktion. Reguleringen af fangst og jagt skal tage højde for og søge at modvirke og begrænse overfangst. Dette kan for eksempel søges opnået ved inddragelse af biologers anbefalinger, inddragelse af lokal viden eller inddragelse af Fangstrådets medlemmer.

Nr. 4

Naalakkersuisut kan gennemføre foranstaltninger om regulering af fangst og jagt samt udstede regler om opdeling af de disponible fangstmængder med nærmere fastsatte kvoter for fangst kategorier i henhold til §§ 7, 9 og 16, efter aldersgruppe, kommuner, forvaltningsområde, grupper af fartøjer, for enkelte fartøjer, køretøjer eller for redskabstyper og fangstmetoder.

Det vil sige, at der eksempelvis kan fastsættes særlige alderskrav for tildeling af licenser, jf. §§ 13 og 14, samt kvoter til særlige grupper, hvilket kunne være for at give nye unge fangere en særlig del af en kvote, for at give dem bedre muligheder. Det kunne også være særlig fordeling til kommuner dels på baggrund af biologisk rådgivning om størrelse af bestande, dels for at sikre fangererhvervet mulighed for at drive en rentabel erhvervsfangst og -jagt. Der kan også udstedes regler om største eller mindste størrelse på fartøjer eksempelvis til deltagelse i hvalfangst eller til deltagelse i fællesfangst. Ligesom der kan være særlige kvoter afsat til særlige redskabstyper og fangstmetoder.

Nr. 5

Den biologiske rådgivning er særligt vigtig, når det drejer sig foranstaltning og regler for størrelse (ynglestadie), alder og køn af fangstdyr, idet dette hænger tæt sammen med ressourcernes bevarelse og reproduktion. Eksempelvis må dyr med unger ikke skydes, og en isbjørn må ikke forstyrres i sin hule. Der kan også fastsættes andre regler for, hvilken størrelse og alder fangstarter må have. Endelig kan et køn af en art eller bestand friholdes for jagt, hvis det på baggrund af biologisk rådgivning eller lokal- og brugerviden vurderes nødvendigt.

Til § 19

Til stk. 1

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte regler om vilkår for jagt på forskellige fangstarter, jf. nr. 1-4. Der er således tale om, at Naalakkersuisut fastsætter vilkår i bekendtgørelser angående specifikke arter eller i bekendtgørelser angående generelle emner.

Nr. 1

Fastsættelse af nærmere vilkår for adgang til jagt på enkelte fangstarter for personer, der opfylder betingelserne for fangst kategorier i henhold til §§ 7, 9 og 16.

Der kan eksempelvis fastsættes krav om fast bopæl i Grønland i de seneste 2 år, eller særligt alderskrav for at få autorisation til at etablere virksomhed for betalings- og trofæjagt. Hertil kommer særligt alderskrav for at få licens til kvoterede arter. Men der kunne også være tale om dokumentation for særlig viden om fangst og jagt, herunder aflivning af særlige arter.

Nr. 2

Indretning, brug og begrænsning af fangstredskaber, fangstudstyr og fangsttilbehør, samt anvendelse af fartøjer og køretøjer, ammunitionstyper eller fangstmetoder. Fangst- og jagtredskaber, udstyr og tilbehør kan eksempelvis være skydevåben, ammunition, buer, net, spyd, fælder, redskaber til at skære, flænse eller brække dyret, samt materiale til at fastholde, opdele og transportere dyret. Dette kan eksempelvis være fastsættelse af mindstemål til kaliber på rifler, f.eks. kaliber 30.06 til jagt på moskusokser, hvid- og narhval og hvalros.

Fartøj og køretøj er ethvert transportmiddel til vands, til lands og i luften, der benyttes i forbindelse med fangst, jagt og fiskeri eller som transportmiddel til og fra fangstområdet. Det vil sige, at det eksempelvis er joller på 6 meter og derunder længde over alt (l.o.a.) til fangst og jagt på sæler eller fugle eller større fartøjer til eksempelvis hvalfangst. Det er eksempelvis også helikoptere, hjul- og bæltekøretøjer, biler, varebiler og lastbiler, ATV, snescooter og hundeslæde. I medfør af bestemmelsen kan der fastsættes regler om indretning, brug og begrænsning i anvendelsen af disse.

Nr. 3

Den hjemmel Naalakkersuisut får til at fastsætte regler om vilkår for jagt udmøntes i regler i bekendtgørelser om de forskellige arter. Dette kan være forbud mod brug og begrænsning af bestemte fartøjer og køretøjer, redskaber, redskabstyper, ammunitionstyper eller fangstmetoder. Der er i nr. 2 oplistet en række fartøjer, køretøjer og fangstredskaber mv.

Der er eksempelvis forbud mod at anvende luftfartøjer til at drive dyr og fugle, og helikoptere må ikke anvendes til jagt. Der er blandt andet også forbud mod anvendelse af halvautomatiske rifler til fangst og jagt, dog undtaget fangst af hvid- og narhvaler, og der er forbud mod at anvende ikke-autoriserede fælder.

Nr. 4

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte ordensregler for fangst og jagt, hvilket blandt andet kan være, at licenser er personlige og ikke må overdrages, udlånes eller sælges til andre.

Det kan eksempelvis også være regler om, at våben der anvendes til fangst skal være indskudt og i god stand. Alt kød fra nedlagte dyr, skal medbringes fra fangststedet. Transportmidler må ikke anvendes til fangst, forfølgelse eller drivning af dyr og fugle. Der må eksempelvis ved rensdyrjagt ikke skydes fra joller, fartøjer, køretøjer, flyvemaskiner og helikoptere. Der må ikke medtages hunde under fangst af rensdyr og moskusokser. Eller der kan fastsættes regler om, at det er et lovmæssigt krav, at returnere licenser med fangstmelding, og at det ikke er tilladt at fange køer med kalve samt trofætyre.

Til stk. 2

Der er ikke på nuværende tidspunkt indført et system for plombering af fangst, men bestemmelsen giver Naalakkersuisut bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om plombering af fangst. Det vil sige, at en bemyndiget person eller fangeren umiddelbart efter jagten sætter en plombe på eksempelvis et isbjørneskind eller en narhvalstand. Samt hvorledes kontrolmyndigheden skal administrere ordningen, således at denne kan indgå i krav om dokumentation i forbindelse med anvendelse, indhandling og salg af fangst, jf. § 21. Ordningen anvendes i andre lande, hvorfor det findes hensigtsmæssigt, at indføre en hjemmel for Naalakkersuisut til ligeledes at etablere et system for plombering af fangst.

Til § 20

Til stk. 1

Såfremt fangeren er klar over, at han har ramt et dyr, skal han sikre sig, at dyret er dødt umiddelbart efter, at det er ramt. Det er fangeren eller jægeren, der har dette ansvar, og den pågældende må sikre sig, om dyret er ramt, også selvom den pågældende er i tvivl om dette.

Til stk. 2

Når fangeren er klar over, at dyret er anskudt, skal fangeren aflive dyret hurtigst muligt, hvilket indebærer, at fangeren også skal forfølge og finde dyret, så det kan blive aflivet.

Til stk. 3

Hvis det ikke har været muligt at finde dyret på trods af, at fangeren har søgt efter dyret, så dyret ikke kan blive aflivet, skal fangeren i umiddelbar tilknytning til fangstens afslutning underrette Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug. Ved "umiddelbar tilknytning" skal forstås, at dette skal rapporteres, når fangsten er afsluttet og fangeren er returneret til sit bestemmelsessted, hvor det er muligt at kommunikere med enten Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug eller kontrolmyndigheden (GFLK eller nærmeste jagt- og fiskeribetjent). Såfremt den pågældende ikke selv har de nødvendige midler til rapportering må den

pågældende henvende sig på det nærmeste kommunekontor for derigennem at rapportere sagen.

Til stk. 4

Hvis en fanger eller jæger ser et levende anskudt dyr, som han ikke selv har skudt, skal han såvidt muligt aflive dyret. Hvis det er uden for fangstperioden skal dyret efterlades, hvor det er aflivet. Den pågældende skal efterfølgende rapportere sagen til Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug eller kontrolmyndigheden (GFLK eller nærmeste jagt- og fiskeribetjent).

Til § 21

Til stk. 1

For at imødegå salg af ulovlig fangst, skal fangsten være registreret af kommune- eller bygdekantoret og kantoret skal stemple licensen, så det fremgår for brættet, at fangsten er registreret.

Til stk. 2

I forlængelse af stk. 1, fastsætter bestemmelsen, at der på anmodning skal kunne fremvises dokumentation for, at fangsten er registreret. Det vil være tilstrækkelig dokumentation, hvis licensen eller tilladelsen med kommune- eller bygdekantorets stempel forevises. Ved fællesfangst skal medindehaver af licensen kunne dokumentere en kopi af stemplet licens eller tilladelse.

Til stk. 3

Når det drejer sig om salg direkte til virksomheder, institutioner og spisesteder, må dette kun foretages af erhvervsfagere. I den forbindelse skal der både forevises gyldigt erhvervsjagtbevis og licens eller tilladelse med stempel, der dokumenterer registrering af fangsten ved kommune- eller bygdekantor.

Til stk. 4

Af hensyn til efterfølgende kontrol skal de virksomheder, institutioner eller spisesteder, der er omtalt i stk. 3, kunne dokumentere, at der er tale om lovligt køb fra en erhvervsfanger, som har fået fangsten registreret ved kommune- og bygdekantor.

Til stk. 5

Bestemmelsen fastsætter at den nødvendige dokumentation - som omtalt i stk. 4 - er en underskrevet faktura eller regning samt en fotokopi af fangerens gyldige erhvervsjagtbevis og en kopi af den af kommune- eller bygdekantoret påstemplede licens eller tilladelse.

Til stk. 6

Det er kun tilladt for fagere med gyldigt erhvervsjagtbevis og påstemplet licens eller tilladelse at indhandle for eksempel isbjørns skind, kranie, klør og mavesæk. Narhvals tand og

hud og spæk (mattak) eller eksempelvis moskusokse skind, uld (qiviut), kranie, horn, gevir og kød. Hver enkelt del skal have en seddel med licensnummer bundet på for at sikre, at hver enkelt del kan dokumenteres som lovlig og registreret fangst.

Butikker kan videresælge disse dele af fangsten, såfremt de er i besiddelse af en underskrevet faktura eller regning samt en fotokopi af fangerens gyldige erhvervsjagtbevis og en kopi af den af kommune- eller bygdekontoret påstemplede licens eller tilladelse. Flere af disse dele er omfattet af CITES-reglerne (Washington-konventionen), hvorfor det af køberen skal kunne dokumenteres at denne lovligt har kunnet købe, udføre og indføre delen(e) ved indførsel i alle lande, der har tilsluttet sig konventionen.

Til stk. 7

Som nævnt i stk. 6 er det forbudt at indhandle eller sælge hud, spæk, skind, kranie, gevir, knogler, klør, tænder og mavesæk, medmindre den pågældende er i besiddelse af gyldigt erhvervsjagtbevis og påstemplet licens.

Ifølge stk. 7 er det forbudt at købe eller modtage ulovlig fangst af de nævnte dele. Der er tale om kriminalisering af køb eller modtagelse af ulovlig fangst af dele, der som hovedregel er omfattet af CITES. Sagen skal bedømmes i lighed med kriminallovens § 111, hvorfor der ikke kan pålægges et kriminalretligt ansvar efter denne bestemmelse mod den, som modtager udbytte til sædvanligt underhold fra familiemedlemmer eller samlever, eller den, der modtager udbytte som normalt vederlag for sædvanlige forbrugsvarer, brugsting eller tjenester, jf. kriminallovens § 111, stk. 2.

Til § 22

Til stk. 1

Bestemmelsen giver myndighederne, det vil sige Naalakkersuisut eller en kommune, hjemmel til i licensen eller tilladelsen at fastsætte vilkår for, hvor erhvervsfangeren skal indhandle hele eller dele af et nedlagt dyr. Dette kunne eksempelvis være til et specificeret slagteri eller indhandlingssted, der er godkendt af fødevarermyndigheden i Grønland – Veterinær og Fødevarermyndigheden i Grønland (VFMG). Der kan eksempelvis også fastsættes vilkår om, at erhvervsfangeren skal have en gyldig tilladelse til indhandling.

Til stk. 2

Det er de lokale kommunale myndigheder der afgør spørgsmål angående fritidsfangeres indhandling og salg på brættet. Dette kan eksempelvis være tilladelse til fritidsfanger om at sælge kød fra nedlagte vilde rensdyr eller kød og spæk fra sæler til brættet. Der skal stadig overholdes de samme regler, som anført i stk. 1 og § 21, stk. 3. Det vil sige, at der gælder de samme krav om dokumentation. Der skal både forevises gyldigt fritidsjagtbevis og licens eller tilladelse med stempel, der dokumenterer registrering af fangsten ved kommune- eller bygdekontor.

Til stk. 3

Når der er tale om salg af levnedsmidler (tilvirkede produkter) skal brættet overholde de til enhver tid gældende regler fra Naalakkersuisuts fødevaremyndighed (VFMG), det vil sige levnedsmiddelbekendtgørelsen (Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 21 af 27. juli 1998 om levnedsmiddelvirksomheder).

Det er endvidere kun tilladt at indhandle dyr på brættet i den tilladte fangstperiode. Det er den fangstperiode, der gør sig gældende for den pågældende fanger, det være sig erhvervs- eller fritidsfanger, idet der kan være forskel på perioden for erhvervsfangst og fritidsfangst. Det er endvidere tilladt at indhandle 3 dage efter udløbet. Eksempelvis vil man kunne handle til og med den 3. november, hvis fangstperioden udløber den 31. oktober. Der kan dog være artsbestemte undtagelser, hvilket eksempelvis kunne være salg af kød, mattak og spæk fra store hvaler.

Til stk. 4

Bestemmelsen giver hjemmel til Naalakkersuisut til at fastsætte detaljerede regler for forarbejdning, udnyttelse, indhandling og afsætning af fangsten, hvilket typisk vil ske i bekendtgørelsesform. Det kan samtidig fastsættes, at hele eller dele af en ulovlig fangst eller dyr nedlagt i nødværge kan tildeles offentlige institutioner og den lokale befolkning. Dette kunne eksempelvis være til plejehjem, sociale institutioner, skoler eller børnehaver m.v.

Til stk. 5

Der har været afholdt kurser for primærproducenter, som defineret i § 3, nr. 12, med henblik på at højne fødevarerikthed. På den baggrund giver bestemmelsen hjemmel til Naalakkersuisut til at fastsætte regler for kurser for primærproducenter, samt at stille krav om at kurset er gennemført som betingelse for at kunne sælge direkte til virksomheder, institutioner og spisesteder, jf. § 21, stk. 3-6.

Til § 23

Til stk. 1

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte regler om fællesfangst, hvilket normalt vil være afsnit i bekendtgørelser om de arter, hvor der normalt er fællesfangst, som eksempelvis ved hvalfangst.

Til stk. 2

Naalakkersuisut kan bemyndige foreninger og organisationer til at udpege lederen af fællesfangsten, hvilket eksempelvis kunne være fisker- og fangerforeningerne KNAPK og SQAPK. Da der kan foregå fællesfangst i anden fangstudøvelse end blot ved fællesfangst af vågehvaler med rifler, dækker forslaget alle former for fællesfangst. Således kan alle grupper, der deltager og er nævnt i en licens ved en fællesfangst, såsom fællesfangst af andre

havpattedyr eller landpattedyr, udpege en leder af fangsten. Lederen kan ved udpegelsen stå for ledelsen af selve fangstudøvelsen, fangstfordelingen og fangstmeldingen på vegne af gruppen af aktive deltagere i selve fangsten.

Til stk. 3

Når lederen skal vælges, skal det tages i betragtning, at lederen skal opfylde de samme krav som de øvrige deltagere for at deltage i fællesfangsten, hvilket eksempelvis kan være erhvervsjagtbevis og licens eller tilladelse.

Til stk. 4

Denne bestemmelse er indført for at afklare ansvarsspørgsmålet for efterlevelse af reglerne i denne inatsisartutlov, herunder blandt andet gennemførelsen af fangsten og overholdelse af ordensregler samt spørgsmålet om rapportering efter fællesfangsten er tilendebragt. Det slås således fast, at alle aktive deltagere er ansvarlige for efterlevelse af reglerne, om det så er spørgsmål om anvendelse af foreskrevne fangstredskaber eller rapportering efterfølgende. Som det ligeledes fremgår af definitionen under § 3, nr. 3, er deltagelse i fangst og jagt betinget af aktive handlinger, hvor den pågældende ved anvendelse af våben eller andre fangstredskaber immobiliserer, sårer eller afliver dyret.

Derimod vil det ikke omfatte en person, der udelukkende er fører af et fartøj eller et køretøj, hvorfor denne person heller ikke bliver ansvarlig i henhold til stk. 4.

Til § 24

Til stk. 1

Listen over motordrevne fartøjer og køretøjer der ikke må anvendes til fangst og jagt, det vil sige fly, helikoptere og motordrevne køretøjer, herunder snescootere og ATV'ere, samt fartøjer, der ifølge deres målebrev er mere end 15 meter længde over alt (l.o.a), er ikke udtømmende. Det væsentlige er, at der er tale om køretøjer og fartøjer, der er drevet af motor. Men det ville også omfatte sejlskibe, såfremt disse er udstyret med eller indrettet til at være delvis motordrevne.

Derimod er der ikke tale om kajakker og hundeslæder, der ikke er motoriserede og derfor gerne må anvendes til fangst og jagt.

Der må gerne anvendes motoriseret transport til og fra et lejrområde, men ikke til den videre transport ud til fangstdyrene i selve fangstområdet. Der skal holdes en minimumsafstand på 500 meter til levende dyr. Dette gælder dog ikke i situationer, hvor eksempelvis hvaler er fanget i en våge (sassat).

Med hensyn til undtagelser om fartøjsstørrelse for særlige kvoterede arter er der navnlig tale om fangst af store hvaler, hvor også større fartøjer kan anvendes.

Det er forbudt at anvende droner under fangst og jagt. Det vil sige, at der hverken må anvendes droner til at lokalisere, følge, forstyrre, drive, samle eller anvende på anden måde som led i fangst og jagt.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at visse fangstmetoder, hvor dyret påføres unødvendig lidelse, er forbudt. Den ikke udtømmende liste nævner gift, selvsrud, sakse, fodsnerer eller andre tekniske hjælpemidler til fastholdelse af fangststyr. Visse arter fugle må derimod gerne fanges i net i bestemte områder eksempelvis søkonger. Hertil kommer, at fangstredskaber, der er godkendt af International Standardization Organisation, kan anvendes.

For så vidt angår fangststyr i vandet, eksempelvis sæler og hvaler, må disse gerne fastholdes med harpun påført bøje eller lignende anordning, så fangststyrret ikke synker og fortabes.

Til stk. 3

Der har siden 1993 været indført et forbud mod anvendelse af hel- og halvautomatiske våben til fangst og jagt. Dette forbud finder anvendelse for alle fangstarter, medmindre der klart er anført en undtagelse, jf. stk. 4.

Til stk. 4

Som nævnt under stk. 3, kan Naalakkersuisut gøre undtagelser fra forbuddet mod at anvende halvautomatiske våben til erhvervsmæssig fangst og jagt efter § 7, stk. 2, for visse fangstarter, områder og perioder. Denne hjemmel er kun benyttet vedrørende erhvervsmæssig fangst af hvid- og narhvaler, jf. § 12 i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 3 af 27. januar 2017 om beskyttelse og fangst af hvid- og narhvaler. Men anvendelse af halvautomatiske rifler er kun tilladt for personer med erhvervsjagtbevis.

Til stk. 5

Som en positiv afgrænsning i forhold til stk. 2 om forbudte fangstmetoder, giver denne bestemmelse Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte regler for, hvilke fangstredskaber der må anvendes til jagt på de enkelte arter, samt hvilke metoder der må anvendes, herunder mindstemål på skydevåbens kaliber samt ammunitionstyper og -størrelser. Disse krav fastsættes i de relevante artsbekendtgørelser.

Eksempelvis skal mindstekaliber for jagt på moskusokse være kaliber 6,5x55, hvorimod det for vilde rensdyr er kaliber .222. Der kan fastsættes krav til ammunitionen, så det sikres, at den er tilstrækkelig til at aflive dyret hurtigt og effektivt og med mindst mulig lidelse. Det samme gælder eksempelvis med udformningen af bue og pile.

Til stk. 6

Bestemmelsen har til formål dels at undgå ressourcespild, dels at sikre overholdelse af ordensmæssige hensyn, hvorefter alt kød, hud, spæk, skind og andre brugbare dele af fangsten skal bringes tilbage fra fangstpladsen eller deponeres (det vil sige opbevares på fangstpladsen, til det kan afhentes senere). Inden fangstpladsen eller flænsestedet forlades, skal rester så vidt muligt bortskaffes. Det skal ligeledes ske for at undgå at tiltrække rovdyr, herunder navnlig isbjørn, til områder i nærheden af byer og bygder.

Til § 25

Til stk. 1

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte regler, hvorved en kommune pålægges at varetage en del af forvaltningen, herunder administrationen, af reglerne ifølge denne inatsisartutlov.

Der er således givet Naalakkersuisut bemyndigelse til at delegere både ansvar og kompetence til kommunen vedrørende forvaltning af en vildtbestand eller et område med en vildtbestand, herunder til at træffe afgørelser eksempelvis vedrørende fordeling af fastsatte kvoter i kommunens forvaltningsområder og fordeling af licenser, modtagelse af rapporter eller andre opgaver til lokal forvaltning. Naalakkersuisut er fortsat den eneste kvotebesluttende myndighed.

Til stk. 2

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at uddelegere ansvar og kompetence for omfordeling af ubenyttede kvoter til kommunerne. Det vil sige, at den pågældende kommune, der registrerer kvoterede fangster, også overtager ansvaret for at omfordele kvoter eller licenser og tilladelser, såfremt disse ikke er anvendt. Delegationen vil eksempelvis også kunne omfatte tilfælde, hvor der er en eller flere fangere, der ikke længere kan udnytte en licens eller tilladelse, der så skal fordeles til andre.

Til stk. 3

Naalakkersuisut bemyndiges til, efter høring af Fangstrådet og andre relevante organisationer, som f.eks. KNAPK og SQAPK, at uddelegere hele eller dele af ansvar og kompetence for forvaltningen for et geografisk afgrænset område til kommunal forvaltning, hvor de overordnede beslutninger dog fortsat træffes af Naalakkersuisut.

Til stk. 4

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte vilkår i forbindelse med uddelegeringen af forvaltningen til kommunen, jf. stk. 3. Delegationen vil ske ved bekendtgørelse, og de ønskede vilkår i forbindelse med delegationen, vil således fremgå af bekendtgørelsen.

Til stk. 5

Når Naalakkersuisut har fastsat regler i en bekendtgørelse om uddelegering af ansvar og kompetence til en kommune, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en kommunalvedtægt vedrørende forvaltning af det pågældende område. Kommunalvedtægten skal stadfæstes og kundgøres af Naalakkersuisut.

Til § 26

Til stk. 1

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at give tilladelse til forskningsmæssige undersøgelser, herunder gennem fangst og jagt af dyr og fugle med hjemmel i denne bestemmelse. Inatsisartutlovens regler kan således fraviges med henblik på, at forskere kan foretage blandt andet indfangning, prøveudtagning, optælling, besigtigelse og analyse m.v. som led i videnskabelige undersøgelser.

Der kan også gives adgang til ellers fredede områder, herunder øer, med henblik på kortlægning af landets fangstmæssige ressourcer eller som led i videnskabelige undersøgelser. Tilladelsen omfatter ligeledes anvendelse af droner til forskningsprojekter. Øvrige myndighedstilladelser, som falder uden for Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrugs bemyndigelsesområder, såsom myndighedstilladelser fra Departementet for Natur, Miljø og Forskning, Veterinære og Fødevarermyndigheden i Grønland, Departementet for Erhverv og Energi indhentes fra disse myndigheder.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte regler om aflivning af relevante arter for at beskytte en vildtlevende ressource. Dette kunne eksempelvis være tilladelse til jagt på et rovdyr hele året med henblik på at beskytte fugle, der var truede på grund af tilstedeværelse af et sådant rovdyr.

Til § 27

Til stk. 1

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte regler om immobilisering, indfangning, behandling og udsætning af vilde dyr samt forvaltning af dyr med henblik på at skabe bestande med jagt eller anden erhvervsmæssig udnyttelse for øje. Dette er tidligere sket med vilde rensdyr og moskusokser, der er flyttet til andre geografiske områder, hvorefter nye bestande er etableret.

Reglerne for fangst og jagtmetoder er fortsat gældende, men immobilisering og indfangning kan ske ved hjælp af fælder og net, der ikke skader dyrene eller fuglene. Med hensyn til anden erhvervsmæssig udnyttelse er dette eksempelvis indfangning og stækning af vilde gæs med henblik på opdræt og salg for øje.

Til § 28

Til stk. 1

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte regler for, hvilke oplysninger erhvervs- og fritidsfangere skal rapportere om fangstudbytte m.v. Oplysningerne rapporteres via Piniarneq og jagtbevissystemet. I disse systemer indsamles oplysninger om fangstudbyttet til vurdering og videreinformation til brugerne om omfanget af ressourceudnyttelse.

Hertil kommer aflevering af biologiske prøver fra fangstdyrene. Der står i forbindelse med licenser beskrivelse af, hvad der skal indsendes. Dette kunne eksempelvis være et lille stykke af tungespidsen på en isbjørn. Den biologiske prøve afleveres til kommune- eller bygdekantoret, der sørger for at prøven sendes til Grønlands Naturinstitut.

Til stk. 2

For at sikre, at der kun er 1 person, som rapporterer om fangsten ved fællesfangst, fastlægger bestemmelsen, at det er lederen, der er ansvarlig for rapportering af fællesfangsten, og at navn og cpr nr. for de øvrige aktive deltagere i fangsten noteres bag på indberetningen. Det bemærkes, at det i henhold til § 23, stk. 4, er alle aktive deltagere i fællesfangsten, der er ansvarlig for rapportering og overholdelse af denne inatsisartutlov.

Til § 29

Til stk. 1

Når et dyr er nedlagt eller fundet, der er mærket med ringe, mærker, radio- eller satellitsendere, har den pågældende pligt til at sende disse til Grønlands Naturinstitut med en besked om, hvor og hvornår dyret er nedlagt eller fundet. Såfremt en isbjørn har tatoveret et nummer i underlæben skal nummeret noteres og indsendes til Naturinstitutet med oplysning om, hvor og hvornår dyret er nedlagt eller fundet. Det sker ved, at effekterne afleveres via kommune- eller bygdekantoret.

Til § 30

Til stk. 1

Bestemmelsen har til formål at undgå at rovdyr skal aflives, fordi de kommer ind til byer og bygder, hvor de kan være til fare for mennesker, husdyr, andre dyr eller ejendom og ejendele. Derfor er der indført et forbud mod at lokke, opsøge, forfølge eller på anden måde forstyrre rovdyr, så disse udsætter mennesker, husdyr eller andre dyr for fare eller gene, eller så de medfører risiko for skade på fast ejendom eller ejendele.

Der er navnlig tænkt på isbjørn, ulv eller ræv, men listen er ikke udtømmende. Når der skrives lokke, kan dette eksempelvis være med lugt af fersk eller tørret kød, som er efterladt uden for bebyggelser i en by eller bygd. Der er derimod ikke tænkt på dumpe, som er en vigtig del af

bebyggelsens infrastruktur. Med hensyn til at opsøge eller forfølge eksempelvis isbjørne kan dette være situationer, hvor mennesker ønsker at se bjørnen, så den enten kan være til fare for disse mennesker, eller hvor den måske ændrer retning og bevæger sig ind mod bebygget område, hvor den kan være til fare for andre mennesker.

Til stk. 2

Der vil være situationer, hvor det er naturligt, at man skal opsøge rovdyr, hvorfor bestemmelsen undtager fra forbuddet i stk. 1 de situationer, hvor det sker i forbindelse med lovlig jagt eller som led i et forsøg på at skræmme et rovdyr væk fra et beboet område, jf. stk. 1 og 3.

Til stk. 3

Bestemmelsen skal forhindre, at der opstår situationer, hvor mennesker søger hen mod eksempelvis en isbjørn for at se denne, hvilket kan være til gene eller ligefrem hindrende for de folk, der forsøger at skræmme isbjørnen væk. Dette kan også være årsag til at isbjørne skal aflives, fordi mennesker er kommet for tæt på isbjørnen.

Forbuddet angår situationer, hvor politi, kontrolmyndigheden, kommunefogeder, eller anden bemyndigede persons arbejde i at skræmme rovdyr væk forhindres eller forstyrres. Der skal være tale om et beboet område eller umiddelbar nærhed deraf. Umiddelbar nærhed vil være indenfor 2 kilometers afstand, som også omfatter 2 kilometers afstand til fåreholdersteder.

Til stk. 4

I lighed med forbuddet mod at anvende droner til jagt, jf. § 24, stk. 1, er det forbudt at anvende droner til at filme eller på anden måde at forfølge rovdyr. Som en undtagelse er det dog tilladt at anvende dronen som skræmmemiddel over for rovdyr eller som et redskab til videnskabelige undersøgelser.

Til stk. 5

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om at skræmme og aflive problemdyr, hvis dette sker for at beskytte menneskers liv, helse og ejendom, offentlig ejendom samt trafikale og kommunikationsmæssige forhold. Disse regler vil normalt blive fastsat i bekendtgørelse.

Til § 31

Til stk. 1

Såfremt et dyr nedlægges for at beskytte personer eller ejendom, det vil sige i overensstemmelse med kriminallovens regler, tilhører alle dele af dyret Grønlands Selvstyre. Det er Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, der afgør, hvad der skal ske med dyret og dele deraf. Oftest vil kødet blive fordelt til offentlige institutioner, og hvis det eksempelvis er en isbjørn, vil kranie, klør og skind blive sendt til departementet.

Reglerne om nødværge fremgår af kriminallovens § 9. Hvorefter kriminallovens foranstaltninger ikke finder anvendelse for personer, der har handlet i nødværge. I det omfang handlingerne har været nødvendige for at modstå eller afværge et påbegyndt eller overhængende (uretmæssigt) angreb og ikke åbenbart går ud over, hvad der under hensyn til angrebets farlighed, angriberens person og det angrebne retsgodes betydning er forsvarligt.

Selvom det antages, at et dyr ikke kan udøve et uretmæssigt angreb, er det væsentlige for, at denne bestemmelse kan finde anvendelse i denne inatsisartutlovsåledes det angribende dyr og farligheden heraf.

Reglerne om nødret fremgår af kriminallovens § 10. Hvorefter inatsisartutlovens foranstaltninger ikke finder anvendelse over for personer, der har foretaget handlinger, som var nødvendige for at afværge truende skade på person eller gods, når lovovertrædelsen måtte anses for at være af forholdsvis underordnet betydning.

Til stk. 2

Personen, der har nedlagt et dyr i nødværge eller nødret, skal, så snart det er muligt, kontakte Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug. I den forbindelse vil departementet oplyse, hvad der skal ske med alle dele af dyret.

Til § 32

Til stk. 1

Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug nedsætter Fangstrådet og udarbejder kommissorium for Fangstrådet. Departementet fungerer som sekretariat for Fangstrådet, og departementet sikrer gennemførelsen af høringer af Fangstrådet. Fangstrådet består af repræsentanter fra organisationer og institutioner, der er involveret i fangst og jagt.

Til stk. 2

Bestemmelsen er Naalakkersuisuts hjemmel til at fastsætte regler om Fangstrådet, det vil sige kommissorium for Fangstrådet, som blandt andet omtaler fangstrådets status i forhold til rådgivning af Selvstyret. Kommissoriet indeholder endvidere hjemmel til Fangstrådet til at fastsætte sin forretningsorden, der indeholder Fangstrådets sammensætning, økonomiske dispositioner m.v. Forretningsordenen skal godkendes af Naalakkersuisut.

Til stk. 3

Bestemmelsen indeholder bestemmelser om, hvilke sager Fangstrådet skal høres i. Fangstrådet høres kun i sager af generel karakter. Derimod skal Fangstrådet ikke høres i forbindelse med udstedelse af kommunalevedtægter eller tildeling af licenser til kvoterede arter. Stillingtagen til høringssager sker i henhold til Fangstrådets forretningsorden.

Ombudsmanden påpeger i sin udtalelse af 19. september 2002, at:

"...Fangstrådet er et rådgivende organ for Landsstyret i spørgsmål knyttet til fangst og jagt, hvor problematikker og udvikling samt forvaltningen af de levende ressourcer diskuteres. Fangstrådet kan således behandle sager, der vedrører tiltag indenfor fangst og jagt for at afgive udtalelse til Landsstyret herom. Fangstrådet har eksempelvis fået forelagt udkast til bekendtgørelser om visse dyrearter, før disse blev sendt i ekstern høring, samt igen når høringssvarene er blevet modtaget og udformet i skemaform. På baggrund af høringsudkastene, høringssvar, rådgivning fra Fangstrådet samt vurdering fra direktoratets side, udarbejdes der en indstilling, som danner grundlag for Landsstyrets beslutning. I lovens § 2, stk. 2, står der, at der i forbindelse med administrationen af fangst- og jagtforhold, skal lægges vægt på inddragelse af fanger- og brugerviden blandt andet via relevante hovedorganisationer samt Fangstrådet. Derudover har Landsstyret pligt til at høre Fangstrådet. Landsstyret har pligt til at lade Fangstrådets udtalelser og vurderinger indgå i det skøn, som skal foretages efter lovens § 2, stk. 2, men der skal ikke nødvendigvis tillægges rådets udtalelser særlig vægt i forhold til andre oplysninger, men der er heller ikke hjemmel til at se bort fra rådets udtalelser. Ved vurderingen af, hvilket formål høringen af Fangstrådet i øvrigt tjener, må Fangstrådets organisatoriske status som et egentligt råd tillægges betydning".

Endelig skal det i relation til Fangstrådet bemærkes, at der er økonomiske begrænsninger for, hvor ofte Fangstrådet kan mødes fysisk. I henhold til Fangstrådets forretningsorden, kan Fangstrådet holde møde mindst 3 gange årligt, heraf 1 fysisk, såfremt økonomien tillader det. På grund af de økonomiske begrænsninger kan der foretages skriftlige høringer eller indkaldes til telefonmøder eller elektroniske møder.

Til stk. 4

Bestemmelsen er en præcisering af stk. 3 omkring høring af Fangstrådet, der kan foretages på skriftligt grundlag i sager med uopsættelige spørgsmål, det vil sige spørgsmål, der ikke kan afvente et møde. Det skal endvidere bemærkes, at ordene "tage stilling ved møde" også kan være telefonmøder eller elektroniske møder.

Til § 33

Til stk. 1

Efter denne bestemmelse kan kontrolmyndigheden, herunder jagt- og fiskeribetjente, stoppe, borde og undersøge ethvert fartøj og køretøj samt transportfartøjer og -køretøjer, når det skønnes nødvendigt. Bestemmelsen skal forstås bredt, det vil sige, at der er tale om ethvert transportmiddel, som defineret i § 3, nr. 6.

Det har hidtil primært været forsvarets fiskeriinspektion (Arktisk Kommando), der forestod kontrol af fartøjer ved at stoppe og borde disse. Som udgangspunkt vil det være Grønlands Fiskerilicenskontrol, der udfører denne opgave i henhold til ansvarsfordelingen i § 5. Dette vil

være tilfældet, medmindre andet særskilt aftales med rigsmyndighederne i henhold til § 5, stk. 2. Grønlands Fiskerilicenskontrol har samtidig overtaget de beføjelser, der tidligere var pålagt forsvarets fiskeriinspektion og politiet. Grønlands Fiskerilicenskontrol kan anmode om assistance fra politiet og forsvarets fiskeriinspektion til håndhævelse af bestemmelserne i kapitel 7, såfremt der er et konkret behov herfor, for eksempel hvis et fartøj nægter at lade sig borde og underkaste sig kontrol.

Kontrolopgaverne kan udføres uden hensyn til, om der er tale om et grønlandsk eller et udenlandsk fartøj.

Kontrolmyndigheden kan med henblik på at kontrollere om betingelser i licenser og tilladelser overholdes, kræve at se et fartøjs og køretøjs papirer og legitimation. Dette vil i almindelighed betyde et gennemsyn af legitimation, jagtbevis, licensen eller tilladelsen for at sikre, at den fysiske eller juridiske person, der står som indehaver af licensen eller tilladelsen, er identisk med den fysiske eller juridiske person, der udøver fangst og jagt. Kontrolmyndigheden kan også forlange fangst- og jagtredskaber indbjærget til tjenstlig undersøgelse.

Til stk. 2

Som udgangspunkt foretager kontrolmyndigheden undersøgelser på stedet, hvor fartøjet eller køretøjet er stoppet eller bordet. Men Fartøjer og køretøjer kan også blive beordret i land eller til et bestemt sted med henblik på visitation eller kontrol af fangst og redskaber. Kontrolmyndigheden kan beordre et fartøj til at afsejle til en udpeget grønlandsk havn eller et køretøj til at køre til et udpeget sted. Formålet kan både være tilsyn med fangst og redskaber, og for at foretage en mere grundig optælling af fangsten, men også med henblik på bevissikring i forhold til fangst og redskaber.

Til stk. 3

Kontrolmyndigheden kan forlange at se dokumentation for, at en fanger eller jæger har tilladelse til at udøve fangst og jagt, det vil sige legitimation for personens identitet, jagtbevis samt licens eller tilladelse. En anden person bemyndiget og udpeget af Naalakkersuisut kan eksempelvis være ansatte i Grønlands Selvstyre, der udpeges til at deltage i særlige opgaver.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastsætter, at kontrolmyndigheden og særligt bemyndigede personer kan udføre beføjelserne i henhold til stk. 1-3 uden retskendelse, men med forevisning af gyldig legitimation. Dette er i overensstemmelse med hidtil gældende og anerkendt praksis for området.

Til stk. 5

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om beføjelser og procedurer m.v. for varetagelsen af opgaver, som anført i stk. 1-3, for kontrolmyndigheden og særligt bemyndigede personer.

Til § 34

Til stk. 1

Bestemmelsen giver kontrolmyndigheden hjemmel til at pålægge ejere af fangst- og jagtfartøjer at installere en fartøjsovervågningsenhed (FOE), såfremt der ikke allerede er installeret et sådant system på fartøjet. Enheden sender blandt andet fartøjets positioner, kurs og hastighed m.v.

Bestemmelsen er ikke udtømmende, men kunne også omfatte andre aktivitetsrelaterede data.

Til stk. 2

Denne bestemmelse bemyndiger Naalakkersuisut til at udstede nærmere regler for anvendelse af fartøjsovervågningsystemer, herunder blandt andet drift af systemet, tekniske specifikationer og andre aktivitetsrelaterede data m.v.

Til § 35

Til stk. 1

Formålet med bestemmelsen er at sikre adgang til kontrol. Påbuddene og forbuddene skal således fungere som et væsentligt supplement til de almindelige krav om rapportering og registrering af fangst, når det vurderes, at der er behov herfor.

Der er tale om påbud og forbud omhandlende ethvert transportmiddel, som defineret i § 3, nr. 6.

Proportionalitetsprincippet skal observeres, og der skal således søges at tage mindre indgribende midler i brug, førend myndigheden påbyder eksempelvis et bestemt landingssted eller et bestemt sted til flænsning. Det skal således være nødvendigt for gennemførelse af kontrollen, eksempelvis fordi stedet eller forholdene på stedet er uegnede til kontrol, eller fordi der er behov for særlige faciliteter eller redskaber til brug for kontrollen eller lignende.

Nr. 1

Kontrolmyndigheden kan for eksempel meddele påbud om, at fartøj eller køretøj skal afgå til bestemt grønlandsk landingsplads eller havn eller til et bestemt flænssted.

Nr. 2

Myndigheden kan også meddele påbud om, at fartøj eller køretøj ikke må losse sin fangst eller påbegynde flænsning, førend kontrolmyndigheden har undersøgt fangsten, eller førend kontrolmyndigheden er til stede.

Nr. 3

Bestemmelsen medfører, at myndigheden kan give påbud om, at kontrollen skal være til stede, ved fangst både til vands og til lands samt ved landing, ankomst eller omladning af fartøjer eller køretøjer. Dette kan eksempelvis anvendes over for en bestemt gruppe af fartøjer, køretøjer, virksomheder eller områder, hvor der i en periode har været eller er behov for en mere effektiv kontrol af fangst.

Nr. 4

Med henblik på kontrol af omsætning af for eksempel en bestemt kvoteret art kan der udstedes påbud til fartøjer og køretøjer om, at virksomhederne skal forudmelde vejning til kontrolmyndigheden straks ved landingen, omladningen, sorteringen eller fordeling af fangsten. Der kan herunder udstedes påbud om, at vejningen skal foretages ved akkrediteret vejer og måler.

Til § 36

Til stk. 1

Naalakkersuisut har i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget nøje vurderet nødvendigheden af at effektivisere gældende kontrolbeføjelser. Det er i den forbindelse fundet nødvendigt at kunne gennemføre uanmeldt fangstkontrol på fartøjer, køretøjer og i virksomheder, der omsætter, forarbejder, behandler, ompakker, transporterer eller opbevarer fangst m.v. for at kunne gennemføre en effektiv kontrol med fangst og jagt. Kriteriet for at opnå adgang til virksomheder, fartøjer og køretøjer er blot, at dette sker som led i udførelsen af kontrolmyndighedens opgaver med at kontrollere overholdelsen af inatsisartutloven eller regler udstedt i medfør heraf. Dette er således en almindelig adgang for kontrolmyndigheden til at kunne udføre sine lovbundne opgaver.

Forslaget opretholder således kontrolmyndighedens adgang til mod forevisning af behørig legitimation og uden retskendelse at foretage fangstkontrol på de i forslaget nævnte fartøjer, køretøjer og virksomheder. Fartøjer og køretøjer defineres som i § 3, nr. 6, og virksomheder defineres bredt som alle virksomheder, der omsætter, forarbejder eller opbevarer fangst eller produkter hidrørende fra fangst eller dele heraf. Eksempelvis vil dette begreb også omfatte butikker eller produktionshuse, der forarbejder eller sælger skind, pels, knogler, klør, kranier, tænder eller hud (mattak) m.v.

Til stk. 2

Efter denne bestemmelse kan kontrolmyndigheden ligeledes gennemføre uanmeldt kontrolbesøg i privat ejendom, såfremt der er en mistanke om omgåelse af inatsisartutloven. Kravet for, hvornår kontrolmyndigheden kan forlange at få adgang til privat ejendom, er skærpet i forhold til stk. 1. Der skal således foreligge en mistanke om, at den pågældende ejendom benyttes som led i omgåelse af inatsisartutloven eller i regler udstedt i medfør heraf. Hvis en fanger normalt opbevarer sin fangst på sin private bopæl, vil det indikere, at denne også benytter ejendommen til opbevaring af fangsten i den konkrete situation.

Proportionalitetsprincippet skal her observeres, og der skal således søges at tage mindre indgribende midler i brug, førend myndigheden skaffer sig adgang til den private ejendom. Dette kan dog undviges af hensyn til opgavens uopsættelige karakter, eller hvis der er mistanke om, at bevismateriale vil blive bortskaffet eller destrueret, såfremt kontrolmyndigheden afventer, at mindre indgribende midler tages i brug.

At ejendommen benyttes som led i omgåelse af inatsisartutloven kan omfatte den situation, at der er mistanke om, at der i ejendommen opbevares ulovlig fangst, dokumenter, redskaber og lignende, som er bevis for omgåelse af inatsisartutloven. Derudover kan ejendommen også siges at benyttes som led i omgåelse af inatsisartutloven, såfremt ejendommen benyttes til at producere, opbevare, overdrage eller skjule genstande, som kan bruges som bevismateriale for omgåelse af inatsisartutloven.

Kan kontrolmyndigheden ikke umiddelbart på forlangende skaffe sig adgang til ejendommen, kan der indhentes assistance fra politimyndigheden. Der kan anmodes om assistance fra politiet på forhånd, såfremt kontrolmyndigheden forventer, at indehaveren af ejendommen vil nægte dem adgang eller søge at obstruere kontrolmyndighedens arbejde.

Til § 37

Til stk. 1

Efter denne bestemmelse kan Naalakkersuisut fastsætte nærmere regler for kontrol af overholdelse af bestemmelser i inatsisartutloven samt af regler fastsat i medfør af inatsisartutloven. Bestemmelsen omfatter fangst taget i Grønlands land- og fiskeriterritorium.

Naalakkersuisut kan endvidere fastsætte regler om grønlandske og udenlandske fartøjers og køretøjers landinger og omladning på Grønlands fiskeri- og landterritorium. Efter denne bestemmelse kan Naalakkersuisut tillige fastsætte nærmere regler for grønlandske fartøjers landinger og omladning uden for Grønlands fiskeriterritorium.

Til stk. 2

Med hjemmel i denne bestemmelse kan Naalakkersuisut indarbejde de til enhver tid gældende kontrolforpligtelser i bekendtgørelser, herunder også i henhold til bilaterale, regionale og internationale aftaler.

Hensigten er, at forhindre overdragelse, forsendelse, køb og salg af ulovlig fangst, ved at udstyre kontrolmyndigheden med de bedst mulige værktøjer for at kontrollere, om der foregår ulovligt, urapporteret eller ureguleret fangst og jagt, og for at kontrollere om fartøjers og køretøjers logbogsføring eller fangeres rapportering og registrering af fangst foregår efter gældende regler.

Nr. 1

Med henblik på at begrænse ulovlig fangst og jagt kan der fastsættes regler, der forpligter fysiske og juridisk personer til at afgive oplysninger om modtaget fangst eller dele heraf. Det kunne eksempelvis være brætter, virksomheder, institutioner, restaurationer, modtageanlæg, fabrikker, handelshuse, butikker m.v., som kan pålægges denne pligt. Denne pligt fastsættes blandt andet ved Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 10 af 5. juli 2006 om rapportering ved indhandling af fangst- og fåreavlsprodukter.

Nr. 2

Med henblik på at begrænse ulovlig fangst og jagt kan der endvidere fastsættes regler om, at brætter, virksomheder, institutioner, modtageranlæg, fabrikker, handelshuse eller butikker m.v. kan pålægges at skulle kontrollere om fysiske og juridiske personer, der sælger fangster eller dele deraf, har ret til at sælge fangsten, det vil sige, om den pågældende er i besiddelse af gyldigt grønlandsk jagtbevis, gyldig licens eller tilladelse til den art, der sælges, samt kommunekontorets stempel på licens eller tilladelse om registrering af fangsten.

Såfremt det konstateres, at en fysisk eller juridisk person har solgt sine fangster uden at have en gyldig tilladelse, kan der fastsættes regler om, at brættet, virksomheden, institutionen, modtageanlægget, fabrikken, handelshuset eller butikken m.v., der har købt en sådan fangst eller dele deraf, kan pålægges sanktioner.

Nr. 3

Bestemmelse fastsætter et forbud mod at modtage fangst eller dele af fangst fra fredede arter eller kvoterede arter, hvor kvoten er opbrugt. Dette er offentliggjort gennem pressen, fiskeri- og fangstorganisationerne m.v., og der kan fastsættes regler, der forbyder brætter, virksomheder, institutioner, restuaranter, modtageanlæg, fabrikker, handelshuse m.v. fra at modtage fangster fra sådan en kvote.

I forlængelse af ovenstående kan Naalakkersuisut fastsætte regler, der sanktionerer den, der modtager ulovlige fangster, såfremt vedkommende vidste eller burde vide, at fangsten var fanget ulovligt.

Til stk. 3

Med henblik på at forhindre ulovligt, urapporteret og ureguleret fangst og jagt giver bestemmelsen hjemmel til, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler for blandt andet, hvordan uforarbejdet, det vil sige fersk, fangst eller dele deraf bliver købt og solgt uden for fangstperioden. Det er normalt til og med 3 dage efter fangstperiodens udløb, men der kan være arts- og produktbestemte undtagelser.

Til § 38

Til stk. 1

Ved udmåling af bødens størrelse forudsættes kriminallovens principper anvendt, jf. dennes §§ 121 og 127. Dette indebærer, at der ud over betalingsevnen og gerningens beskaffenhed skal lægges vægt på samfundets interesser i at modvirke handlinger af den pågældende art. Herunder skal tages udgangspunkt i værdien af et eventuelt ulovligt udbytte. Der kan tages hensyn til fartøjets størrelse, kapacitet og indretning, samt omstændighederne vedrørende lovovertrædelsen i øvrigt. Bødeniveauet bør dog fastsættes til en størrelse, der skaber en klar præventiv effekt.

Udgangspunktet i fangstsager er, at det er fangeren og jægeren eller fartøjs- eller køretøjsføreren, der personligt bliver tiltalt for eventuelle overtrædelser. Der henvises dog til stk. 4, såfremt det ikke er ejeren, der er fører af fartøjet eller køretøjet. Ved fællesfangst er alle, der har deltaget aktivt i fangsten, ansvarlige.

Nr. 1

Der kan idømmes bøde for overtrædelser af de angivne bestemmelser i inatsisartutloven og bestemmelser fastsat i regler med hjemmel i de angivne bestemmelser i inatsisartutloven.

Nr. 2

Der kan idømmes bøde til fysiske og juridiske personer, der undlader at efterkomme angivne påbud og meddelelser i inatsisartutloven.

Nr. 3

Der kan idømmes bøde for overtrædelser af vilkår i licenser og tilladelser udstedt efter inatsisartutloven.

Vilkår kan fastsættes i en licens eller en tilladelse, men vilkår kan også være fastsat i en såkaldt igangsættelsestilladelse forud for licensen. Som eksempel på vilkår kan nævnes, at produktionstilladelser og indhandlingspligt kan fremgå som vilkår i licensen.

Nr. 4

Rapportering af korrekte oplysninger er grundlaget for fastsættelse af bæredygtig fangst og jagt. Derfor straffes den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, med bøde. Den der undlader at afgive oplysninger, som er påbudt, straffes ligeledes med bøde.

Til stk. 2

Efter denne bestemmelse har Naalakkersuisut bemyndigelse til at fastsætte at overtrædelse af regler, der udstedes i medfør af inatsisartutloven, ligeledes kan medføre bøde. Inatsisartutloven giver således hjemmel til at fastsætte sanktioner i form af bøde i bekendtgørelser.

Denne regel giver også mulighed for at fastsætte i bekendtgørelse, at der i kommunale vedtægter kan fastsættes sanktioner i form af bøde.

Til stk. 3

Det fremgår af kapitel 5, § 18 i Kriminallov for Grønland, at bestemmelser om kriminalretligt ansvar for selskaber m.v. omfatter, medmindre andet er bestemt, enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner, selvstyremyndigheder og statslige myndigheder.

Til stk. 4

Bestemmelsen i stk. 4 omhandler individuelt ansvar for den, der ejer eller råder over et fartøj eller køretøj. I almindelighed vil dette ofte være ejeren. Bestemmelsen indebærer dog, at den, der lejer (chartre) et fartøj eller køretøj og dermed har rådighed over fartøjet eller køretøjet, kan drages til ansvar. Det væsentlige er, hvor licensen er forankret og dermed hvem der fanges til fordel for. Dette gælder også ved selskabskonstruktioner med et moderselskab og datterselskaber. Såfremt datterselskabet har licensen og er den, der har lejet (chartret) fartøjet, er det datterselskabet, der er ansvarlig. Det er derimod ikke selskabet, der har udlejet fartøjet, der er ansvarlig.

Til § 39

Til stk. 1

Der kan ske frakendelse af retten til jagtbevis eller retten til at erhverve jagtbevis, såfremt fangeren eller jægeren har overtrådt reglerne i denne inatsisartutlov, jf. § 38, stk. 1 og 2. Det er understreget i bestemmelsen, at der skal være tale om forsæt eller i gentagelsestilfælde om grov uagtsomhed. Hertil kommer, at det følger af § 15, stk. 2, at der skal være tale om skærpende omstændigheder eller gentagelsestilfælde.

Som skærpende omstændigheder eller grovere overtrædelser af inatsisartutloven anses eksempelvis fangst og jagt uden jagtbevis, fangst og jagt uden licens eller tilladelse eller jagt i jagtfrit område. Det kunne også være fangst og jagt på et fredet dyr, eller fangst og jagt i fredningsperioden. Der kunne også være tale om sager, hvor erhvervs- eller fritidsjægere har anvendt ulovlige våben til aflivning af et dyr eller blot efterladt et anskudt dyr. Det kunne også være gentagelsestilfælde af overtrædelser af vilkår i licens eller tilladelse, herunder manglende fangstrapportering, eller gentagne overtrædelser af inatsisartutloven.

Der kan også ske frakendelse af retten til fangst og jagt, hvis en person forsætligt eller groft uagtsomt har forvoldt skade på en anden person eller fare herfor. Der er med bestemmelsen tænkt på forsætlig beskydning af en anden person eller en vådeskudsulykke på grund af en groft uagtsom adfærd.

Til stk. 2

Når en person får frataget sit jagtbevis, skal det afleveres til kommunekontoret i den kommune, hvor den pågældende har fast bopæl. Sagen meddeles til Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, således at denne dom kan registreres i jagtdatabasen Luli.

Til stk. 3

Fratagelse af retten til jagtbevis, en tilladelse eller licens sker ved dom. Der kan blive tale om enten tidsbegrænset fratagelse eller fratagelse indtil videre.

Såfremt der er tale om tidsbegrænset fratagelse ligger fratagelsestiden mellem 1 år og 5 år. Såfremt der er tale om fratagelse indtil videre, kan vedkommende efter 5 år begære spørgsmålet om ophør af fratagelsen indbragt til ny afgørelse. En begæring om ophør af fratagelse indtil videre, som ikke imødekommes, kan på ny indbringes til prøvelse, men tidligst 2 år efter, at den første begæring er afslået.

Til § 40

Til stk. 1

Bestemmelsen giver kontrolmyndigheden bemyndigelse til at tilbageholde et fartøj eller køretøj, der har foretaget ulovlig fangst, og beordre fartøjet til havn eller køretøjet til et bestemt sted med henblik på retsforfølgelse. I forbindelse med en sådan tilbageholdelse finder bestemmelserne i kapitel 37 i Retsplejelov for Grønland tilsvarende anvendelse.

Betingelserne for tilbageholdelse (beslaglæggelse) i kapitel 37 er blandt andet, at den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og der er grund til at antage, at genstanden kan tjene som bevis eller bør konfiskeres, jf. § 418.

Der er i kapitel 37 et proportionalitetskrav, jf. § 421, hvorefter der ikke må foretages beslaglæggelse, hvis indgrebet står i misforhold til sagens karakter og grovhed og det tab eller den ulempe, som indgrebet kan antages at medføre.

Det bemærkes, at tilbageholdelse er et søretsligt begreb, der ikke skal forveksles med tilbageholdelse af en person (varetægtsfængsling).

Til stk. 2

Bestemmelsen følger af art 111 i FN's Havretskonvention fra 1982 om forfølgelse af fartøjer (hot pursuit). I november 2003 blev det besluttet af Inatsisartut, at FN's havretskonvention ratificeres, jf. landstingsbeslutning af 5. december 2003.

Afgørende for iværksættelse af den såkaldte "hot pursuit" er, at overtrædelsen skal være sket på Grønlands fiskeriterritorium. Fartøjet skal også stadig befinde sig på Grønlands fiskeriterritorium, inden forfølgelsen igangsættes. Dertil skal forfølgelsen forgå uden afbrydelse.

Til stk. 3

Anmoder den, som indgrebet retter sig mod, om det, skal politiet snarest muligt og senest inden 3 gange 24 timer forelægge sagen for retten, der afgør, om indgrebet kan godkendes. Sagen skal derfor uden ophold oversendes til Anklagemyndigheden i Nuuk. Sager af denne karakter indbringes for Retten i Grønland.

Bestemmelsen er tiltænkt den situation, hvor et bødeforlæg afvises i forbindelse med en overtrædelse af inatsisartutloven.

Til § 41

Til stk. 1

Efter denne bestemmelse kan tilbageholdelse af et fartøj eller køretøj ske, såfremt det er påkrævet for at sikre indfrielse af de i stk. 1 nævnte pengekrav, eller indtil der er stillet sikkerhed for indfrielse af de pengekrav. Tilbageholdelse af sådant et fartøj eller køretøj skal ligeledes opretholdes indtil foranstaltninger efter § 44 er gennemført. Bestemmelsen omfatter grønlandske og udenlandske fartøjer eller køretøjer.

Efter bestemmelsen kan der søges fyldestgørelse i fartøjet eller køretøjet og dets redskaber såfremt kravene i stk. 1 ikke er indfriet indenfor 2 måneder efter sagens afgørelse.

Til stk. 2

Efter denne bestemmelse er reglen i stk. 1 ikke anvendelig, såfremt den der havde rådighed over fartøjet eller køretøjet uberettiget havde taget besiddelse af fartøjet eller køretøjet.

Til § 42

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører administrativ vedtagelse af bødeforlæg og konfiskation, herunder værdikonfiskation. Med forslaget indføres muligheden på hele inatsisartutlovens område, således at også bødeforlæg eller konfiskation på baggrund af overtrædelse af inatsisartutlovens regler, eller regler udstedt i medfør heraf, kan vedtages administrativt.

Det er en forudsætning, at den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig villig til at betale bøden inden for en nærmere fastsat frist. I forbindelse med vedtagelse af administrativt bødeforlæg indfører bestemmelsen mulighed for, at betalingsfristen efter begæring kan forlænges.

Den præcise procedure og udformningen af bødeforelæg vil blive fastlagt i instruks til kontrolmyndigheden, fiskeriinspektorerne og kontrolskibene. Der skal være tale om overtrædelser, der er ensartede, ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål. Der

vil derfor i forbindelse med udarbejdelse af instruks til kontrolmyndigheden, ligeledes blive udarbejdet en liste over sager, der er egnede til anvendelse af administrative bødeforelæg.

I dag anvendes bødeforelæg af politiet på fangst og jagtområdet i praksis i sager om overtrædelse af bekendtgørelser om kvoterede arter m.v. med hjemmel i fangst- og jagtloven. Eksempelvis i sager om fangst af hvid- og narhvaler uden licens, eller sager hvor fangeren ikke fjerner alt kød fra en nedlagt moskusokse, eller sager hvor jægeren ikke har udfyldt fangstmelding vedrørende fangst af rensdyr.

På samme måde medfører forslaget mulighed for, at konfiskation, herunder værdikonfiskation, kan vedtages administrativt.

Et ulovligt redskab tages i bevaring af kontrolmyndigheden, indtil det er afklaret, om den pågældende med sin underskrift kan erklære sig skyldig i overtrædelsen samt erklære sig enig i, at sagen afgøres ved udenretlig konfiskation. Er 1 af disse 2 forudsætninger ikke opfyldt, kan der ikke foretages udenretlig konfiskation.

På samme måde kan der foretages udenretslig værdikonfiskation.

Da en udenretslig konfiskation og bødeforelæg ofte vil blive opfattet som en mere enkel og mindre belastende afgørelsesform, findes det hensigtsmæssigt, at borgeren i relativt ukomplicerede sager kan vælge at få sagen afgjort administrativt.

Til § 43

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, at i sager, der behandles administrativt i henhold til § 42, skal reglerne i § 347, stk. 1, i Retsplejelov for Grønland tilsvarende anvendes. Det fremgår af § 347, stk. 1, at den sigtede inden afhøringen udtrykkeligt skal gøres bekendt med sigtelsen og med, at vedkommende ikke er forpligtet til at udtale sig. Det skal fremgå af rapporten, at disse regler er iagttaget.

Til § 44

Til stk. 1

Kriminallov for Grønland om konfiskation finder tilsvarende anvendelse.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastlægger i stk. 2, at konfiskation af fangst på et fartøj eller køretøj, der har drevet ulovlig fangst og jagt, omfatter al indenbords og udenbords fangst eller værdien heraf, bortset fra den del af fangsten, der godtgøres at hidrøre fra lovlig virksomhed.

Denne bestemmelse er en fravigelse fra kriminallovens principper. Fravigelsen skal ses i lyset af de vanskeligheder, der er forbundet med at skulle skelne mellem, hvilken del af fangsten der hidrører fra ulovlig fangst og jagt.

Ved vurderingen af, hvilken del af fangsten der hidrører fra ulovlig fangst og jagt, skal der lægges vægt på de konkrete omstændigheder, der gør sig gældende for fartøjet eller køretøjet. Dette kan være en vurdering af årsskemaet, særmeldingsskemaet, logbogen, stuveplanen, fangst- og jagtredskaberne ombord eller på køretøjet, hvilke redskaber der ifølge logbogen er anvendt m.v. Der kan også lægges vægt på, om fangsten svarer til, hvad der er oplyst.

Den konkrete vurdering i relation til, hvilken del af fangsten der hidrører fra ulovlig fangst og jagt, vil derfor være afhængig af, hvad der er dokumentation for.

Ulovlig fangst og jagt, der medfører konfiskation af fangst, kan være tilfælde, hvor et fartøj eller køretøj har udøvet fangst og jagt efter, at et fangststop er trådt i kraft, eller efter at en fanger og jæger har udnyttet sin kvote. Det kan også være, når et fartøj eller køretøj anvender ulovlige fangstredskaber, herunder eksempelvis fangst på store hvaler med almindelig riffel, hvor der skulle have været anvendt harpuncanon m.v.

Til stk. 3

Efter denne bestemmelse kan der ske konfiskation af fartøjet eller værdien af fartøjet ved grovere eller gentagne tilfælde af manglende rapportering om fartøjets fangst.

Ved grovere tilfælde forstås situationer, hvor der bevidst eller groft uagtsomt afgives manglende eller forkerte oplysninger om fangsten. Dette kan være i situationer, hvor et fartøj eller køretøj har fanget flere kvoterede arter end sin kvote, har fanget i et jagtfrit område, har fanget med forbudte redskaber, efter fredede arter eller lignende.

Genstande, der er af væsentlig betydning for gerningsmandens udøvelse af lovligt erhverv må ikke konfiskeres, medmindre ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Proportionalitetsprincippet skal observeres ved bedømmelsen heraf.

Til stk. 4

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelsesform om konfiskation. Ved udarbejdelsen af disse regler skal der anvendes samme afvejning som i § 44, stk. 2 og 3. Det vil sige, at hovedreglen er kriminallovens bestemmelser i § 166. Hvorefter genstande, der er af væsentlig betydning for gerningsmandens udøvelse af lovligt erhverv ikke må konfiskeres, medmindre ganske særlige omstændigheder taler derfor. Undtagelserne som anført i § 44, stk. 2 og 3 finder dog tilsvarende anvendelse ved fastsættelse af regler i medfør af stk. 4.

Til § 45

Til stk. 1

Denne bestemmelse angår separation af fangst i forbindelse med konfiskation. Separering af fangst i henhold til stk. 1 kan for eksempel udføres ved, at fangsten bliver stuvet om ombord på fartøjet eller køretøjet.

Separering kan også ske ved en afmærkning af fangsten eller plombering af hele lasten eller det rum, hvor fangsten er opbevaret. Findes det påkrævet kan begge disse muligheder anvendes samtidig.

Hvis det ikke er muligt at forhindre en sammenblanding ved separering eller afmærkning, kan fartøjet eller køretøjet efter 2. pkt. pålægges at lande eller fragte den fangst, der er konfiskeret, eller hvis værdi er konfiskeret.

Til stk. 2

Efter denne bestemmelse skal den konfiskerede fangst holdes separeret, så længe fartøjet eller køretøjet er på Grønlands land- eller fiskeriterritorium.

Bestemmelsen finder anvendelse i tilfælde, hvor den konfiskerede fangst forbliver ombord på fartøj eller køretøj.

Til § 46

Til stk. 1

Denne bestemmelse giver Selvstyret hjemmel til at modtage indtægter fra bøder og konfiskationer, der således tilfalder Landskassen.

Til § 47

Til stk. 1

Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2020.

Til stk. 2

Samtidig ophæves landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999 om fangst og jagt, med senere ændringer.

Til stk. 3

Regler og beslutninger i Naalakkersuisut, der er udstedt i medfør af landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999, forbliver i kraft indtil disse afløses eller ophæves af andre regler.

Regler, der er sat i kraft forud for landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999 om fangst og jagt og som fortsat er gældende, forbliver i kraft indtil disse afløses af eller ophæves ved regler fastsat med hjemmel i denne eller andre inatsisartutlove.